

کارگر امروز

نشریه انترناسیونالیستی کارگری

WORKER TODAY

An Internationalist Worker's Paper

Vol. 1, No. 5, September 1990

سال اول، شماره ۵، شهریور ۱۳۶۹

لخ والسا: اتحادیه همبستگی منحل می شود

به گزارش نشریه "داگنز لی هتر" چاپ سوئد، لخ والسا رهبر و بنیانگذار اتحادیه همبستگی لهستان در مصاحبه‌ای با یک نشریه ایتالیایی اعلام کرد، وقت انحلال جنبش اتحادیه همبستگی فرا رسیده است. وی اشاره کرد که با روی کار آمدن دولت جدید اتحادیه همبستگی هیچ وظیفه‌ای ندارد که انجام دهد.

معدنچیان نمک ملحه سمنان:

مشکل اصلی ماندداشتن مسکن است بعلت حقوق کم مجبوریم اضافه کاری کنیم

معدنچیان باید بعد از ۲۰ سال بازنشسته شوند

کار سخت معدنی حقوق ما تنها پاسخوی صاحبخانه است. یکی از مسایلی که ما با آن مواجه هستیم این است که روزانه حدود ۲ ساعت از وقت ما صرف ایاب و ذهاب معدن صفحه ۳

"محمد علی امانی" تکنیسین معدن: کارهای معدنی از کارهای دیگر مشکلتر است و گرد و خاک به همراه دارد. از دولت می‌خواهم تا امکانات مورد نیاز کارگران و پرسنل معادن را تامین کند. با توجه به

در اعتصاب ۱۷ روزه بیش از ده هزار کارگر ۱۸۰ کوره‌پزخانه همدان ۴۰۰ کارگر دستگیر، زندانی و شکنجه شدند

چند شب ادامه یافت و کارگران زندانی مورد شکنجه و آزار قرار گرفتند. در برابر اعتراضات کارگران برای آزادی همکاران دربندشان، مقامات رژیم و صاحبکاران ختم اعتصاب را شرط آزادی آنها قرار دادند. سرانجام کارگران ناچار شدند که در ازای آزادی دستگیر شدگان به سر کار برگردند.

اعتصاب در خرداد ماه و به دنبال امتناع کارفرما از افزایش دستمزدها آغاز شد و در هفتمین روز اعتصاب نیروهای مسلح رژیم کورما را به محاصره درآوردند و در نیمه‌های شب با هجوم به خانه‌های کارگران اعتصابی ۴۰۰ کارگر را با تحقیر و توهین دستگیر کردند. بنا به این گزارش محاصره کورما

مرکز خبری کارگرمروز: در اواخر خرداد ماه بیش از ده هزار کارگر ۱۸۰ کوره‌پزخانه اطراف همدان برای افزایش دستمزدها به اعتصابی یکپارچه دست زدند. این اعتصاب ۱۷ روزه در هفتمین روز خود با هجوم نیروهای سرکوبگر جمهوری اسلامی روبرو شد و طی آن ۴۰۰ تن از کارگران دستگیر شدند. بنا به گزارش حزب کمونیست ایران

موجی از اعتصابات در سکوی نفتی دریای شمال

مرکز خبری کارگرمروز: هزاران کارگر پیمانی در بیش از ۳۰ سکوی نفتی در دریای شمال برای بهبود ایمنی کار و یک قرارداد کار سراسری و رسمیت یافتن اتحادیه کارگران پیمانی، در کمتر از یکماه پنج بار دست به اعتصاب یکروزه زدند. صفحه ۲

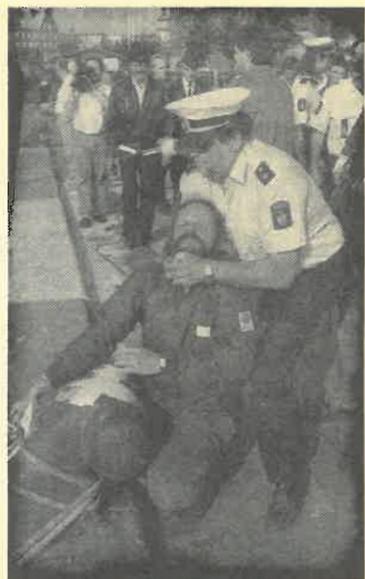

کشتی بردگان از حرکت باز ایستاد

بنت موس رهبر و سخنگوی اتحادیه کارگران رستورانهای دانمارک:

کارگران خارجی باید شامل قانون کار ما شوند

روز ۹ ژوئن کشتی بلک پرینس در میان اعتراضات وسیع اتحادیه‌های کارگری سوئد، دانمارک و نروژ کار خود را در مسیر کپنهاگ (دانمارک) - گوتنبرگ (سوئد) آغاز کرد. و یکماه پس از آن در مقابل فشارهای اتحادیه‌های متعدد که با تحریم و پیکت عرصه را بر آن تنگ کرده بودند وادار به تسلیم شد و اعلام کرد که تا زمان اعلام رای دادگاه کار دانمارک، در هفتم سپتامبر کار خود را تعطیل خواهد کرد. این یک پیروزی بزرگ برای جنبش کارگری در اسکاندیناوی است. صفحه ۹

پیکت کارگران در مقابل کشتی بلک پرینس

یکی از فعالین جنبش کارگری سندج در مصاحبه با کارگرمروز: مبارزه ما در کردستان یک مبارزه کارگری است

کارگران ایران در هر مبارزه با دستگیری و زندان روبرویند

ما از کارگران جهان می‌خواهیم که از مبارزه ما در برابر جمهوری اسلامی دفاع کنند

اعتراض چند اتحادیه کارگری انگلستان به قانون کار جمهوری اسلامی

ما از مبارزات کارگران ایران برای حق تشکل و اعتصاب حمایت می‌کنیم

تاکنون اتحادیه سراسری کارگران معادن، اتحادیه خدمات مدنی و عمومی و اتحادیه ژورنالیستها آنرا امضا کرده‌اند، آمده است: "ما امضاء کنندگان زیر بدینوسیله تلاشهای مقامات ایرانی در جهت قانونیت بخشیدن به پیش نویس حاضر را قویا محکوم می‌کنیم. این پیش نویس آشکارا حقوق پایه‌ای کارگران را در ایران نقض می‌کند. ما معتقدیم که قانون کار باید

چند اتحادیه کارگری انگلستان به پیش نویس قانون کار جمهوری اسلامی که از جمله حق تشکل و حق اعتصاب را برای کارگران ایران برسمیت نشناخته است اعتراض کردند. به گزارش نشریه اکتر که این خبر را منتشر ساخت در ادامه فراخوانهای حزب کمونیست ایران به تشکلهای کارگری برای اعتراض به قانون کار جمهوری اسلامی، چند اتحادیه انگلستان اعتراض خود را طی امضای نامحیی که توسط "کمپین همبستگی کارگران ایران و انگلستان" در اختیار آنها گذاشته شده بود، بیان کردند. بنا به گزارش مذکور در این نامه که

لایحه جدید بیمه بیکاری

مرکز خبری کارگرمروز: در ۱۸ تیر ماه لایحه بیمه بیکاری جمهوری اسلامی دو هفته پیش از پایان موعود آزمایشی قانون قبلی به مجلس برده شد. لایحه جدید بیمه بیکاری که نسبت به قانون قبلی تغییراتی کرده و قرار است بعد از تصویب بصورت دائمی به اجرا در آید تنها بخش ناچیزی از جمعیت ۳ تا ۵ میلیونی بیکاران فی‌الحال موجود ایران را در

بر خواهد گرفت. این قانون در صورت تصویب فقط شامل کسانی خواهد شد که قبلا شاغل بوده‌اند و "علیرغم مهل خود" بیکار می‌شوند و بیش از ۳۰۰ هزار افراد آماده بکاری را که هر ساله وارد بازار کار می‌شوند و از هر گونه تاملی در مقابل بیکاری محروم‌اند، در بر نمی‌گیرد. بعلاوه از بین صفحه ۴

اوفه تامسون دبیر فدراسیون حروفچینهای دانمارک در گفتگو با کارگر امروز:

باید در سال آینده ۳۵ ساعت کار را عملی کنیم

ما باید مرزها را به روی پناهندگان باز بگذاریم

اگر روشی دمکراتیک بر «ال.او» حاکم بود

یک نفر از رهبری فعلی در مقام خود باقی نمی‌ماند

صفحه ۸

سازمان بین‌المللی کار: کاستن از مزایای شبکاری

پروتکل اصلاحی قرارداد ۸۹ و قرارداد جدید مربوط به شبکاری با اکثریت قاطع آراء در سازمان جهانی کار تصویب شد. نتیجه رای گیری از نمایندگان کارکنان، نمایندگان کارفرما (هر کدام یک رای) و نمایندگان دولتها (دو رای) به این شرح اعلام شد: ۲۲۳ رای موافق، ۲ رای مخالف و ۲۷ رای ممتنع برای پروتکل و ۲۴۸ رای موافق، ۲۴ رای مخالف و ۱۵ رای ممتنع برای قرارداد جدید. نمایندگان کارفرما که مصراجه و لاینقطع خواستار تجدید نظر در قرارداد قبلی "کار شب" بودند، همه به قرارداد جدید و پروتکل اصلاحی رای موافق دادند بجز آنهایی که خواستار الغای تمام و کمال قرارداد بودند یعنی کارفرمای سوئد، دانمارک، ایسلند و سوئیس. صفحه ۵

کارگر امروز

سه روز اعتراض در کارخانه ماشین سازی اراک

• دو کارگر دستگیر شده آزاد شدند

مرکز خبری کارگر امروز: در ادامه اعتصابها و اعتراضاتی که حدود ۲ هزار کارگر کارخانه ماشین سازی اراک برای افزایش دستمزد و اجرای طرح طبقه بندی مشاغل در سال گذشته برپا کردند، در اردیبهشت امسال نیز اعتراضاتی در این کارخانه جریان داشته است. کار گزارش نشریه "راه کارگر" در

۱۹ اردیبهشت کارگران شیفت دوم این کارخانه بدلیل عدم اجرای طبقه بندی مشاغل ضمن اعتراضاتی در غذاخوری، در برابر محل کارت زنی اجتماع کردند. بنا به این گزارش پس از سه روز که این اعتراضات ادامه یافت مدیریت، معاون مدیر عامل، مدیر کل اطلاعات استان و دادستان به کارخانه

آمدند و سخنرانی کردند. این گزارش حاکیست کارگران با تاکید بر خواستهای خود موفق شدند علی الحساب، هر یک ۱۲۰۰ تومان بعنوان اجرای طبقه بندی مشاغل دریافت کنند. بنا به این گزارش دو نفر از کارگران که در جریان این اعتراضات دستگیر شده بودند آزاد شدند.

اعتصاب ۲۰۰۰ کارگر شهرداری تهران

به گزارش نشریه "راه آزادی" ۲ هزار کارگر موتوری شهرداری واقع در خیابان فدائیان اسلام در اردیبهشت امسال برای دریافت یک ماه حقوق به تعویق افتاده خود و همچنین برای مزایا و پاداش عید، ۲۰ درصد افزایش دستمزد، اجرای طرح طبقه بندی مشاغل و اخراج مدیر عامل دو روز دست از کار کشیدند و در محل کار خود تحصن کردند. بنا به این گزارش، کارگران به دفتر رفسنجانی اعلام کردند که بدون

رسیدگی به خواستهایشان محل کار را ترک نخواهند کرد. این گزارش حاکیست پس از آنکه تهدید و دیگر تلاشهای افراد کمیته و برخی از مقامات دولتی و شهرداری برای پایان دادن به اعتصاب کارگران موثر واقع نشد، شهردار تهران به محل آمد و پس از مذاکره با نمایندگان کارگران با پرداخت یک ماه حقوق و مزایای عید و برکناری مدیر عامل موافقت کرد و به دیگر خواستهای کارگران قول رسیدگی داد.

در هفتاد و هفتمین کنفرانس سازمان بین المللی کار: شوراها اسلامی خواستار تشکیل اتحادیه کارگران مسلمان شدند

مرکز خبری کارگر امروز: هفتاد و هفتمین کنفرانس سازمان بین المللی کار در اواخر خرداد ماه با شرکت نمایندگان دولتها، کارفرماها و کارگران کشورهای مختلف در ژنو برگزار شد. از ایران نیز علاوه بر وزیر کار و نمایندگان کارفرما، علی رضا محبوب دبیر کل خانه کارگر در راس هیاتی بعنوان "نمایندگان کارگران ایران" در این کنفرانس شرکت کردند.

در هیات مدیره سازمان زمینه سازی کنیم و اعلام کاندیداتوری کنیم. اما چون می دانستیم که احتمال انتخاب امسال وجود ندارد، تبلیغات لازم را جهت سالهای آتی انجام دادیم. وی همچنین گفت خانه کارگر، که جمهوری اسلامی آترا "نماینده کارگران ایران" معرفی می کند، دو بورس آموزشی از سازمان بین المللی کار دریافت کرده است. محبوب گفت در زمینه فعالیتهای خارجی، هیات اعزامی خانه کارگر دو موضوع را دنبال می کرده

سرنوشت نامعلوم دهها کارگر اعتصابی دستگیر شده کفش ملی

امسال هنوز سرنوشت آنها نامعلوم بوده است. بنا به این گزارش در پی سرکوب اعتصاب، یک گروه از ماموران دادستانی جمهوری اسلامی در کارخانه مستقر شده اند و بگفته حزب الهی های کارخانه آنها وظیفه دارند تا ظرف شش ماه اوضاع را کاملا "تحت کنترل" در آورند. ماموران دادستانی کارگران را بصورت دسته جمعی فرا می خوانند و مورد محاکمه و بازجویی قرار می دهند. این گزارش حاکیست از برخی از کارگران خواسته شده است که استعفا بدهند، برخی دیگر را زیر فشار قرار داده اند تا خود را بازخرید کنند و از برخی دیگر "تعهد" گرفته شده است.

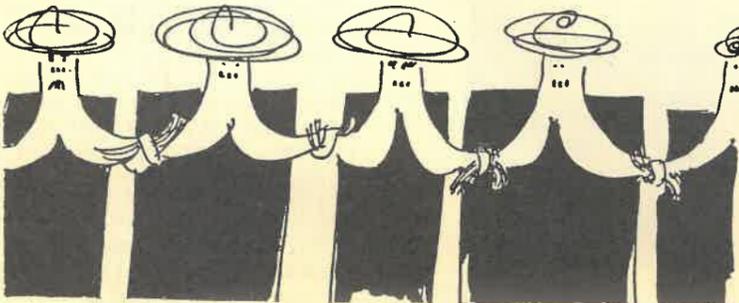
مجمع عمومی کارگران کارخانه صوفیان تبریز اول ماه مه را تعطیل کرد

به گزارش "پیام" نشریه رادیو صدای انقلاب ایران، هزاران کارگر کارخانه صوفیان تبریز در روز دهم اردیبهشت با تشکیل مجمع عمومی و بحث و تبادل نظر تصمیم به توقف کامل کار در روز اول ماه مه گرفتند و علی رغم تلاش مدیریت که گفته بود "روز ۱۱ اردیبهشت را با خط قرمز در تقویم ننویسند"، کار را کاملا تعطیل کردند.

اخراج ۶۸۰۰ کارگر وابسته به صنعت نفت در گچساران

اردیبهشت) اظهار داشت: در پی اخراج کارگران "ستاد"، بیکاری در سطح این شهر به ۷۰ درصد رسیده است. وی افزود ستاد این شهرستان با جذب روزانه ۲ هزار کارگر کار خود را آغاز کرد، ولی اکنون و بدنبال اخراجها این تعداد به ۱۴۸ نفر رسیده است. این بیکاری در فقدان هر گونه تامین اجتماعی و بیمه بیکاری جدی، راهی جز دستفروشی برای گذران زندگی باقی نگذاشته است. بطوری که بنا به گزارش کیهان دستفروشی برای جوانان این شهر، شغل دوم نیست بلکه تنها شغل ممکن است. اما شهرداری و "ستاد سد معبر" تحت این عنوان که دستفروشی "چهره شهر را زشت"

مرکز خبری کارگر امروز: با قطع جنگ، و در پی تعطیل ستاد موسوم به بازسازی پدافند غیر عامل صنعت نفت که وظیفه آن بازسازی و حراست مناطق نفتی در زمان جنگ بود، طی ماههای گذشته ۶۸۰۰ کارگر اخراج شده اند. دولت علت این بیکار سازی را "کمبود اعتبارات" اعلام کرده اما از سوی دیگر صحبت از واگذاری خدمات ستاد مذکور به پیمانکاران خصوصی است. این اخراجهای دسته جمعی سبب گسترش بیکاری در استان کهگیلویه و بویریه شهر گچساران شده است. یکی از مسئولان اداره کار گچساران در گفتگو با روزنامه کیهان (دوم

اتحادیه کارگران مسلمان

علیرضا محبوب در گفتگویی با نشریه "کار و کارگر" پیرامون این کنفرانس گفت "در نظر داشتیم که جهت حضور

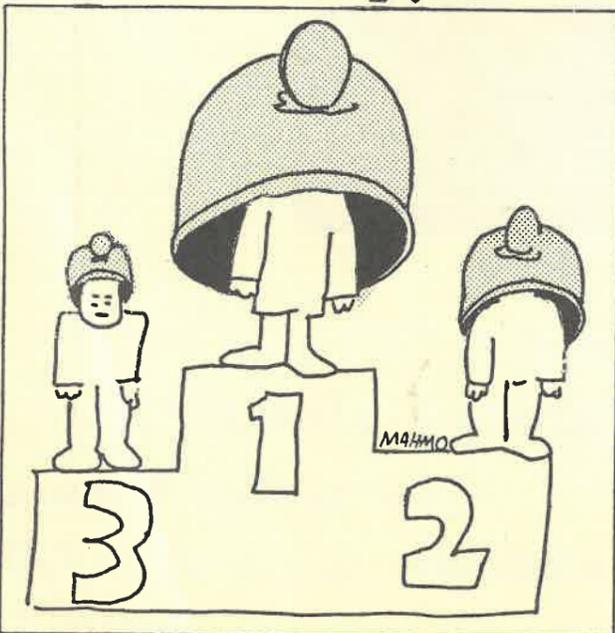
است، اول تلاش برای تشکیل اتحادیه کارگران مسلمان و دوم تلاش برای تشکیل اتحادیه کارگران آسها."

اعتصاب یک هفته ای هزاران کارگر کوره پزخانه های تبریز

مرکز خبری کارگر امروز: در اواخر خرداد ماه سال جاری هزاران کارگر کوره های اطراف تبریز طی اعتصابی یکپارچه و همزمان خواهان افزایش دستمزدها شدند. بنا به گزارش حزب کمونیست اعتصاب پس از یک هفته و با توافق بر سر ۲۲۳ تومان دستمزد برای هر هزار

آجر پایان یافت. همین گزارش حاکیست که در ۷ کوره پزخانه ملایر نیز در دهم تیرماه کارگران برای افزایش دستمزد و امکانات رفاهی به اعتصابی دو روزه دست زدند که با تعیین ۲۲۳ تومان دستمزد برای همه کوره های این منطقه خاتمه یافت.

طرح طبقه بندی مشاغل تنها در یک دهه واحدهای کارگری اجرا شده است

واحدهای تولیدی بالای ۵۰۰ کارگر خواست تا پایان سال جاری طرح طبقه بندی در واحد خود را ارائه دهند، گفت: "آینده طرح طبقه بندی از صورت تک بعدی خارج می شود و بصورت طرحهای استاندارد و صنعتی در خواهد آمد تا فاصلهای فاحشی که وجود دارد از بین برود."

مرکز خبری کارگر امروز: اجرای طرح طبقه بندی و دریافت افزایش دستمزد ناشی از آن، یکی از فرآیندهای مطالبات اعتراضات جاری کارگران ایران است. هر چند دولت و کارگذاران آن در کارخانهها کوشیده اند مبارزه و اعتراض برای افزایش دستمزد را به خواست اجرای طبقه بندی محدود کنند و به آن خصلت محلی و فابریکی بدهند اما هم مبارزه کارگران برای افزایش دستمزد همواره جریان یافته است و هم اعتراضات مکرر کارگران برای برخورداری از بالاترین افزایش دستمزدی که در اثر اجرای طبقه بندی مشاغل در واحدهای دیگر بدست آمده است، دولت و کارفرمایان را به صرافت یکسان و سراسری کردن الگوی طبقه بندی مشاغل انداخته است. "در حال حاضر حدود ۷ هزار واحد صنعتی و خدماتی مشمول طرح طبقه بندی مشاغل هستند که تا کنون حدود ۲۰۰ طرح با نظام جدید به اجرا درآمده است." این موضوع را خواجمنوری یکی از معاونین وزیر کار در پایان "سمینار کار و کارگری" که به منظور هماهنگ کردن سیاستهای کارگری رژیم در خرداد ماه در قزوین برگزار شد، اعلام کرد. وی ضمن اینکه از

کارگر امروز

نشریه انترناسیونالیستی کارگری
WORKER TODAY
An International Worker's Paper
ISSN 1101-3516

Editor: Reza Moqaddam سردبیر: رضا مقدم

آدرس: Address: Bank Account: حساب بانکی: 50013009763 Box 19 Skandinaviska Enskilda 143 01 Vårby Banken, Sweden 406 04 Gothenburg, Sweden

Subscription Rates: یکساله ۱۲۰ کرون سوئد ششماهه ۷۰ کرون سوئد
Europe: 1 Year SKr120 دیگر کشورها 6 Months SKr70 یکساله ۲۲۰ کرون سوئد
Elsewhere: 1 Year SKr220 ششماهه ۱۴۰ کرون سوئد 6 Months SKr140

Institutions برابر قیمت های فوق است. Double the rate

All prices include p&p تمام قیمت ها با محاسبه هزینه پستی است.

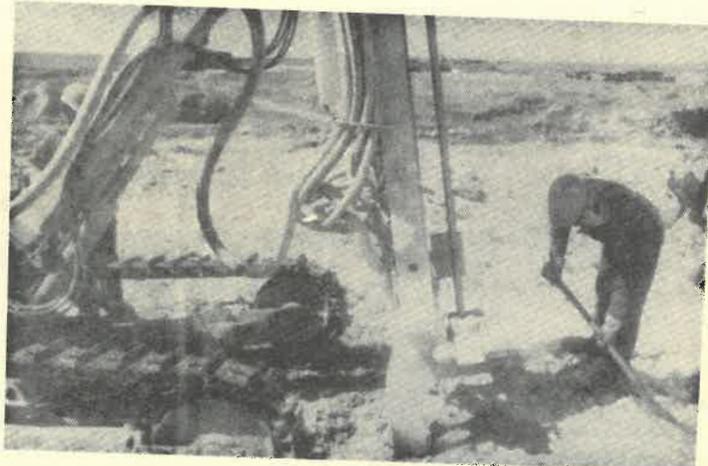
ادامه از صفحه ۱

مدنچیان نمک ملحه سمنان:

حقوق ماتنها پاسخگوی صاحبخانه است

می گردد و اگر حداقل یک ساعت آن را شرکت تقبل کند خیلی خوب خواهد بود. کسانی که در سایر ادارات و کارخانهها کار می کنند حداکثر تا ساعت ۳ بعد از ظهر اشتغال دارند و پس از آن می توانند کار دوم داشته باشند. اما ما باید از ساعت ۶ صبح حرکت کرده و ساعت ۷ در محل کار حضور داشته باشیم و به علت این که حقوق کمی دریافت می کنیم مجبوریم اضافه کار داشته باشیم و پس از پایان کار ساعت ۵ بعد از ظهر به خانه برگردیم. امیدواریم با توجه به سختی کار معدن در مقایسه با سایر بخشها، حقوق بیشتری برای ما در نظر گرفته شود تا بتوانیم امورات زندگی خود را اداره کنیم.

دریافت می کنم. اما هنوز ماه به آخر نرسیده دیگر چیزی برایم باقی نمانده است. ما از کارفرماها

دریافت می کنم. اما هنوز ماه به آخر نرسیده دیگر چیزی برایم باقی نمانده است. ما از کارفرماها

دریافت می کنم. اما هنوز ماه به آخر نرسیده دیگر چیزی برایم باقی نمانده است. ما از کارفرماها

محمد حسن محمدپور" مسئول دریل واگن: کار در معدن سختیهای زیادی دارد و سر و صدای کمپرسور، اعصابی برای آدم باقی نمی گذارد. گرمای شدید و وجود گرد و خاک نیز از ناراحتیهای دیگر فعالیتهای معدنی است. برای این که بتوانم جوابگوی زن و بچههای خود باشم حدود ۱۲-۱۳ ساعت کار می کنم و حتی روزهای تعطیل نیز در صورت لزوم به کار اشتغال دارم. با این حال چون خانه ندارم مجبور هستم آنچه به دست می آورم به عنوان اجاره پرداخت کنم.

"قنبرعلی عبداللہی" آتشبار معدن: کار آتشباری مشکلات زیادی به همراه دارد و یک غفلت کوچک می تواند خطر مرگ همراه داشته باشد و معدنکاران را بی جان کند. ما چون با مواد شیمیایی مسموم کننده سر و کار داریم معمولا دچار سردرد می شویم. بنده دارای ۸ سر عائله ام و با اضافه کاری حدود ۸ هزار تومان

در آستانه بازنشستگی: کار در معدن اصلا قابل مقایسه با سایر جاها نیست و سختی کار آن بسیار زیاد است. به نظر من هر برنامه و طرحی برای معدنکاران در نظر بگیرند باز هم کم خواهد بود. اگر می خواهند کارگر معدن خوب تولید کنند باید او را از نظر مسکن، حقوق و امکانات رفاهی تامین کنند.

لرزش دست در اثر استفاده از چکش، گرمای تابستان و سرمای زمستان، ایجاد بیماری فشار خون، تشنوع نور خورشید در معدن نمک، از جمله سختیهای کار در این معدن است و همان گونه که شما می بینید در اثر گرما، جای عینک بر روی صورت مانده است. همچنین در اثر لرزش زیاد دست، خون به سر انگشتان نمی رسد و بیماری به وجود می آید.

بنابراین باید هر روز و هفته کارهای معدنی را معادل یک ماه کار در ادارات و حتی برخی کارخانهها محاسبه کنیم و اگر دیگران بعد از مدت ۳۰ سال کار بازنشسته گردند، معدنکاران باید حداکثر بعد از ۲۰ سال کار بازنشسته شوند. من شنیده ام در شوری کارگران "کک" سازی بعد از مدت ۱۰ سال و با ۴ ساعت کار در روز بازنشسته می شوند. متأسفانه برای کارمندان ۳۰ روز مرخصی در نظر گرفته می شود در حالی که کارگران و معدنکاران که نیاز به استراحت بیشتری دارند سالیانه ۱۲ روز مرخصی دارند.

تلفیص شده از نشریه: رسالت چاپ تهران معدن نمک ملحه از واحدهای تابعه شرکت "پارت ایران" و در ۲۵ کیلومتری سمنان است.

مشکل مسکن ما را یاری کنند. "قربانعلی چناری" راننده بولدوزر: کار با بولدوزر به علت سر و صدای زیاد و ایجاد گرد و خاک روی اعصاب اثر می گذارد و همچنین دیسک کمر در پی دارد. ما مجبوریم مدت زیادی کار کنیم تا زندگیمان چرخانده شود و اگر اضافه کار نداشته باشیم نمی توانیم مخارج زندگی را تامین کنیم. علاوه بر کمبود حقوق ما با مشکل کمبود و نداشتن مسکن مواجهیم و مجبوریم از شهرهای دامغان و شاهرود مسافت زیادی را برای کار در کارخانه طی کنیم.

"محمد رضا رخسارپور" کارگر فنی: مشکل اصلی ما نداشتن مسکن است که به علت نرخ بالای اجاره واقعا کمرشکن شده است. امیدوارم مسئولین در مورد مسکن یک فکر جدی داشته باشند. از مسئولین می خواهم داشته باشیم تورم و گرانی را از پیش پای ما بردارند تا ما فکری جز کار نداشته باشیم. متأسفانه در حال حاضر فکر تامین زندگی و مسکن مانع از انجام فعالتهای کار است.

"نصرت الله نقی پور" کارگر قسمت ساختمان: از مسئولین می خواهم که برای حل مشکلات گرانی دست به کار شوند. ما هم اکنون هرچه به دست می آوریم مجبوریم صرف هزینههای زندگی کنیم و حتی نمی توانیم برای آینده فرزندان خود پس انداز داشته باشیم.

"نصرت الله بهشتی روی" سرپرست و

اسنادی از مباحثات
درونی حزب کمونیست ایران
منصور حکمت

از انتشارات
کانون کمونیسم کارگری
۹۶ صفحه
بها معادل ۲۰ کرون سوئد به علاوه هزینه پست

برای دریافت کتاب فوق
و سایر انتشارات کانون
کمونیسم کارگری با
آدرس کارگر امروز تماس
بگیرید

تلاش خامنه‌ای برای پایان دادن به رسوائی استارلایت

۱۵۰ میلیون و در سال ۶۲، ۱۷۸ میلیون و در سال ۶۸ حدود ۲۸۰ میلیون تومان سود اعلام شده داشته است که البته تنها بخشی از سود واقعی است. این سود بهما محصول بی حقوقی مطلق و استثمار وحشیانه کارگران است. بعنوان مثال در مهر ماه گذشته که کارگران استارلایت دست به اعتصاب زدند و خواهان افزایش دستمزدها و بهبود شرایط کار مادران شدند، هادی غفاری گفته بود سرب داغ در گلویشان می ریزم و سه نفر از کارگران معترض را در پیش صفحه ۴

مرکز خبری کارگرامروز: بعد از دعوای شدید بر سر تصاحب کارخانه استارلایت بین باندهای حکومتی، سرانجام موضوع به ولایت فقیه ارجاع شد و بنا به حکم خامنه‌ای در مرداد ماه، این کارخانه از هادی غفاری بازپس گرفته شد و مجدداً به بنیاد مستضعفان (بنیاد پهلوی سابق) بازگردانده شد.

کارخانه استارلایت با حدود ۱۲۰۰ کارگر بزرگترین واحد تولید جوراب و یکی از سودآورترین کارخانههای ایران است. این کارخانه در سال ۶۲،

کارگر امروز
رامی‌توانید از مراکز زیر دریافت کنید:

سوئد - استکهلم
خانه کتاب
Frejgatan 62
113 31 Stockholm
Tel: (08)300195

آمریکا - لس آنجلس
شرکت کتاب
1387 Westwood Blvd.
Los Angeles, CA 90024
Tel: (213)477-7-477

آلمان - هامبورگ
Hein Rich-Heine
Buch andlung
Schlüter strasse 1
2000 Hamburg 13

Buchladem
Oster strasse 156
2000 Hamburg 20

به اتحادیه خوش آمدید!

"به اتحادیه خوش آمدید!"
یک جزوه اطلاعاتی به زبان فارسی است که توسط ۱۰ تهیه شده است!
این جزوه به زبان ساده چگونگی سازماندهی اتحادیه‌ها در روشد را توضیح می‌دهد. همچنین قوانین و قراردادهایی که تا نظر بر کار می‌باشند را توضیح می‌دهد.

"به اتحادیه خوش آمدید!" یک منبع اطلاعاتی مفید برای شما می‌خواهد در مورد حقوق و وظایف بیشتر خود در مورد کار در سوئد بدانید می‌باشد!

هر جزوه ۲۰ کرون قیمت دارد (به علاوه هزینه پست).
برای تهیه این جزوه فرم زیر را پر کنید:

سلام به بخش توزیع ۱۰!

HEJ LO-DISTRIBUTION I
JAG VILL BESTÄLLA " VÄLKOMMEN TILL FACKET I " PÅ PERSISKA
ART NR 566-0875-6

ما بلم جزوه "به اتحادیه خوش آمدید" به زبان فارسی را سفارش دهم.

ANTAL EX _____ تعداد

MITTNAMN _____ نام

GATUADDRESS _____ آدرس

POSTADDRESS _____ آدرس پستی

SKICKA BESTÄLLNINGEN TILL LO-DISTRIBUTION , STRÖMSÅTRAGRÄND 10.
127 35 SKÅRHOLMEN

فرم آبونمان

Subscription Form

ما بلم نشریه کارگر امروز را مشترک شوم.

I would like to subscribe to Woker Today for a Period of
 Six months شش ماهه
 One Year یکساله

لطفا نشریه و صورت حساب را به آدرس زیر برایم ارسال کنید:

Please send my Worker Today and bills to the following address:
 Mr/Ms/Institution _____
 Address _____
 Postcode _____ City _____ Country _____

فرم پر شده را به آدرس کارگر امروز (صفحه مقابل) ارسال کنید.
 Send the filled form to WT address (opposite page).

توجه!
 مشترکین نشریه در آمریکا و کانادا جهت دریافت کارگر امروز با آدرس زیر تماس بگیرید.

NOTE! In USA and Canada send to:
 Ali
 P.O.Box 241412
 L.A., CA 90024
 USA

کارگر امروز
در کشورهای زیر به نمایندگی توزیع احتیاج دارد
اسپانیا، سوئیس، ایتالیا، ژاپن و استرالیا

آگهی فروش

تعدادی برنامه و آژنه نگاری
پارس نگار (دست دوم)
برای کامپیوترهای IBM XT
و کامپیوترهای مشابه با قیمت مناسب بفروش می رسد.

خانه کتاب، سوئد
تلفن ۳۰۰۱۹۵ - ۰۸

کارگاه امروز

مبارزه ما در کردستان یک مبارزه کارگری است

هاشم احمدی (نام مستعار) یکی از فعالین جنبش کارگری سنندج است که بدلائل امنیتی از ذکر سابقه فعالیت و نقش او در مبارزات کارگران این شهر در چند ساله اخیر خودداری شده است. در پی اعدام جمال چراغ ویسی و دستگیری تعدادی از کارگران سنندج مصطفی صابر از همکاران کارگرمروز مصاحبه‌ای را با او ترتیب داد که بخشهایی از آنرا در زیر می‌خوانید.

● کارگر امروز: جمال چراغ ویسی را از کجا می‌شناختید؟
 ● هاشم احمدی: او را از سال ۶۶ می‌شناختم. اما در سال ۶۷ که او هم عضو هیات نمایندگان کارگران برای تدارک مراسم مستقل اول مه بود، بیشتر باهم آشنا شدیم.
 ● ک.ا: جمال چه فعالیتهای دیگری داشت؟
 ● ه.ا: همانطور که می‌دانید جمال کارگر سازمان آب بود و در اتحادیه صنعتگران هم فعال بود. او در عین حال مسئول ورزشی کارگران سنندج و همچنین از فعالین اصلی ایجاد صندوقهای مخفی و علنی همبستگی مالی کارگران بود. جمال در مراسم روز جهانی زن سال ۶۷ و همینطور در اجتماع وسیع اول مه ۶۸ بطور علنی سخنرانی کرد.
 ● ک.ا: آیا باشگاه ورزشی وابسته به اتحادیه بود؟
 ● ه.ا: باشگاه ورزشی کارگران از لحاظ کار و بار اداری مستقل بود. اما در اتحادیه هیات نمایندگی داشت و در کارهایش با اتحادیه مشورت می‌کرد.
 ● ک.ا: درباره اتحادیه صنعتگران بیشتر توضیح بدهید.
 ● ه.ا: این تشکل اول تحت عنوان دفتر نمایندگی کارگران تعمیرکار اتوموبیل تشکیل شد که دولت آنرا برسمیت نشناخت. البته ما خودمان را تا حدی تحمل کرده بودیم. بعد از صنفهای دیگری مثل در و پنجره سازها، جوشکاران، شوافزکاران، نجارها، بافندها نیز به ما پیوستند. ما کارهایمان را بصورت شورائی انجام می‌دادیم. یعنی کلا زیر نظر مجمع عمومی بودیم و هیات نمایندگی را مجمع عمومی انتخاب یا عزل می‌کرد.

خواهش او را دستگیر کردند.
 ● ک.ا: آیا از جریان زندان و محاکمه او خبر دارید؟
 ● ه.ا: دقیق خبر ندارم. او را بعنوان یک کارگر کمونیست و به اتهام عضویت در حزب کمونیست ایران محاکمه و اعدام کردند. گویا او را در بهمن ماه ۶۸ اعدام کرده‌اند اما خبر اعدام او و تعدادی دیگر از زندانیان سیاسی را چند روز قبل از اول مه ۶۹ منتشر کردند تا با ایجاد رعب و وحشت جلوی مراسم اول ماه مه کارگران را بگیرند.
 ● ک.ا: آیا از وضع خانواده جمال خبر دارید؟
 ● ه.ا: جمال تنها نان آور خانواده بود. همان موقع و با وجود جمال وضع مالی خیلی بدی داشتند. حالا باید وضعیت آنها بدتر شده باشد.
 ● ک.ا: آنها کارگران دیگری را می‌شناسید که اعدام شده باشند؟
 ● ه.ا: خیلی‌ها را جمهوری اسلامی اعدام کرده و یا در هجومهای مسلحانه‌اش بقتل رسانده است که کارگر بودند. من اینجا فقط از چند نفری که از نزدیک می‌شناختم یاد می‌کنم. مثلا پرویز وزیری کارگر کارخانه شاهو که در سال ۶۶ دستگیر و در سال ۶۷ اعدام شد. او نقش خیلی فعالی در شورای کارگران شاهو داشت و همینطور فعال ایجاد تعاونی همبستگی مالی و تعاونی مصرف بود. نادر یوسفی کارگر سرشناس دیگری که او هم در ۶۱ دستگیر و سال بعد اعدام شد. او در سال ۵۹ چندین اعتصاب کارگران ساختمانی را رهبری کرده بود و خیلی‌ها او را می‌شناختند. همینطور شاهرخ رخشنده که در سال ۶۲ اعدام شد.
 ● ک.ا: الان چه تعداد از کارگران در زندان هستند؟
 ● ه.ا: در سالهای اخیر اعتراضات کارگری در کردستان اوج بیشتری گرفته است. رژیم می‌داند که مبارزه طبقاتی حاد شده و سعی می‌کند با زندان و اعدام کارگران جلوی آنرا بگیرد. خیلی از کارگران در زندان هستند که من تعداد آنها را

نمی‌دانم. فقط گویا بدنبال دستگیریهای سال ۶۸ و ۶۹ بیش از ۳۰ نفر از کارگران را دستگیر کردند که هنوز تعدادی از آنها در زندان بسر می‌برند. جرم اینها این بوده است که برای حقوق خود اعتراض کرده‌اند و یا مثلا در میتینگ اول مه شرکت کرده‌اند و رژیم آنها را از روی عکسپاشان شناسائی و دستگیر کرده است.
 ● ک.ا: دستگیرشدگان چه نوع محکومیهایی گرفته‌اند؟
 ● ه.ا: تعدادی حبسهای چند ساله گرفتند. بعضی‌ها به شهرهای دیگر تبعید شدند و بعضی مثل جمال، جانشان در خطر است.
 ● ک.ا: در مقابله با اعدام و زندان چه اقداماتی از جانب کارگران صورت گرفته است؟
 ● ه.ا: تعدادی از کارگران بهانه و طومار برای حزب کمونیست ایران فرستاده و خواسته‌اند که آنها را به دست کارگران ایران و کشورهای دیگر برساند و حمایت آنها را جلب کند.
 ● ک.ا: بنظر شما کارگران کشورهای دیگر چه می‌توانند بکنند؟
 ● ه.ا: مبارزه‌ای که ما در کردستان و پیش می‌بریم یک مبارزه کارگری است و قطعاً ما خواسته‌های ما نگاه کنند، خواسته‌های ما خواسته‌های همه کارگران است. تقاضای ما اینست که از اعتراضات ما حمایت کنند. دستگیری و اعدام کارگران توسط جمهوری اسلامی را محکوم کنند. برای آزادی کارگران زندانی مبارزه کنند. الان در هر کارخانه‌ای در ایران که کارگران برای حقوق خود مبارزه کنند با زندان و دستگیری روبرو می‌شوند. تعدادی از کارگران اعتصابی کفش ملی که سال گذشته برای افزایش دستمزد اعتصاب کرده بودند هنوز در زندان بسر می‌برند. کارگران بعلت مبارزه برای حق اعتصاب و حق تشکل در زندان بسر می‌برند. ما از کارگران جهان می‌خواهیم که از مبارزه و حقوق ما در برابر جمهوری اسلامی حمایت کنند. مثلا همانطور که کارگران فلزکار آلمان از حقوق کارگران آفریقای جنوبی حمایت کردند. ■

تلاش خامنه‌ای ...

ادامه از صفحه ۳
 چشمان بقیه و به دست خود کتک زد که البته منجر به بهرون انداختن او و گارد مسلح‌اش از کارخانه توسط کارگران گردیده بود.
 کارخانه استارلایت نیز نظیر بسیاری کارخانههای دیگر موضوع کشمکش پاندهای جمهوری اسلامی برای تصاحب آن بوده است. در سال ۶۴ و ۶۵ این کارخانه با ساخت و پاختهای دولتی به هادی غفاری واگذار شد. وی یکی از چهرهای متغور جمهوری اسلامی است و از سازمان دهندگان پاندهای سیاه و کلهای حزب الله بود و اینک یکی از سرمایه‌دارهای مهم کشور، صاحب بنیاد الهادی و میلیاردها ثروت است. چندی پیش و به دنبال بالا گرفتن دعوای چناهای جمهوری اسلامی ثروت هادی غفاری و از جمله ماجرای بالا کشیدن کارخانه استارلایت، توسط جناح مخالف افشاء گردید و گوشه‌ای از فساد عمیق دولت اسلامی سرمایه برملا شد. دخالت خامنه‌ای و انتقال مالکیت کارخانه به صاحب قبلی آن بنیاد مستضعفان، برای رفع و رجوع کردن این رسوایی صورت گرفته است.
 یکی از مقامات بنیاد مستضعفان در گفتگو با روزنامه رسالت گفت، با توجه به اینکه بنیاد مستضعفان صاحب کارخانه نساجی است تولید کارخانه استارلایت در آینده افزایش خواهد یافت. وی افزود کارگران هم می‌توانند دریافتی خود را از طریق حق بهره‌وری (پورسانت افزایش تولید) بهبود بخشند.
 محمد عمادی رئیس قبلی شورای اسلامی کارخانه که مغضوب هادی غفاری بود فاش کرد که در آخرین هفته‌های انتقال کارخانه به باند جدید، مدیریت قبلی اقدام به فروش بعضی از اموال کارخانه و از جمله چند دستگاه اتوبوس و انتقال ۵۰ میلیون جوراب به بنیاد الهادی کرده است. وی همچنین گفت به دنبال این وقایع کارگران کارخانه استارلایت قصد دست زدن به اقداماتی را داشته‌اند که شورای اسلامی مانع شده است. ■

اخبار کوتاه

آرژانتین،

اعتصاب کارگران فلزکار

در اواسط ژوئیه، ۳۵۰ هزار کارگر فلزکار آرژانتین برای افزایش دستمزد متناسب با نرخ تورم که امسال به ۷۰ درصد رسیده است و در اعتراض به سیاست اقتصادی دولت بهمدت دو روز اعتصاب کردند. ■

یونان،

دستها از ۸ ساعت کار کوتاه!

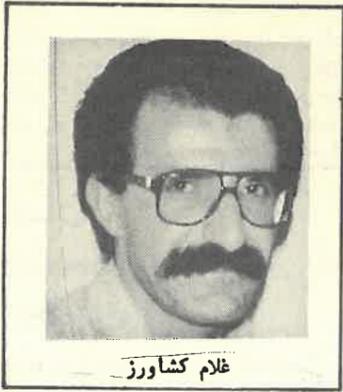
بیش از دو میلیون کارگر در اعتراض به لایحه دولت که افزایش ساعت کار را بدنبال خواهد داشت دست از کار کشیدند و تظاهرات کردند. در آتن پایتخت یونان، ده هزار نفر از مردم در تظاهراتشان با شعار "دستها از ۸ ساعت کار در روز کوتاه" مخالفت خود را با لایحه دولت اعلام کردند. ■

اکوادور،

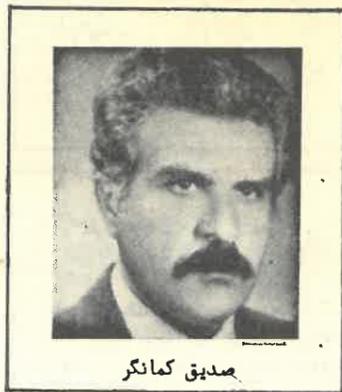
اعتصاب عمومی

در اواسط ژوئیه، کارگران اکوادور در سراسر کشور در اعتراض به سیاست ریاضت‌گشی اقتصادی دولت دست از کار کشیدند. دولت بلافاصله ارتش را به سراغ کارگران اعتصابی فرستاد و کارگران نیز با کمک مردم با ساختن سنگر در خیابانها و به آتش کشیدن ساختمانهای دولتی به مقابله با ارتش پرداختند و اعتصاب کارگران به اعتراض سرلسری مردم علیه دولت اکوادور تبدیل شد. ■

سالگرد ترور غلام کشاورز و صدیق کمانگر توسط جانیان جمهوری اسلامی

غلام کشاورز

صدیق کمانگر

جانیانکارانه اعلام کردند و خواهان قطع روابط سیاسی و اقتصادی دولتشان با ایران شدند. من شخصا از آنها سیاست‌گزارم و معتقدم این حرکت وسیع باید در مطبوعات منعکس شود.

مرکز خبری کارگرمروز: روز بیست و شش اوت سال گذشته غلام کشاورز در قبرس در مقابل چشمان همسر، برادر و مادرش توسط جانیان رژیم اسلامی به گلوله بسته شد و به قتل رسید. غلام کشاورز یکی از زندانیان سیاسی رژیم شاه، عضو و سخنگوی هیئت موسس فدراسیون شوراهای پنهانندگان ایرانی و از بنیانگذاران حزب کمونیست ایران بود. چند روز بعد از قتل غلام کشاورز در ۳۱ اوت، صدیق کمانگر نیز هدف گلوله مزدوران رژیم اسلامی قرار گرفت و کشته شد. صدیق کمانگر یکی از زندانیان سیاسی رژیم شاه، چهره محبوب مردم کردستان، رهبر قیام شهر سنندج و از بنیانگذاران حزب کمونیست ایران بود. مهوش چرمچی (همسر غلام کشاورز)

لایحه جدید بیمه بیکاری

ادامه از صفحه ۱
 کارگران شاغل نیز تنها کسانی که شامل قانون تامین اجتماعی اند از این قانون برخوردار خواهند شد. میلیونها کارگر ساختمانی، گروه‌بیزخانها، و کارگران کارگاههای کوچک که تحت پوشش قانون کار و قانون تامین اجتماعی نیستند همچنان از بیمه بیکاری محروم خواهند بود. لایحه قانون بیمه بیکاری صراحتا تاکید کرده است که شامل "اتباع خارجی" نظیر بیش از دو میلیون کارگر مهاجر افغانی نخواهد شد.
 میزان بیمه بیکاری در قانون جدید برابر ۵۵ درصد متوسط آخرین مزد کارگر است. این مقدار در صورت تاهل و یا تکفل کارگر، به اندازه ۲۰ درصد حداقل دستمزد دستمزد برای هر نفر، قابل افزایش است. اما در هر حال نمی‌تواند بیش از ۸۰ درصد آخرین مزد کارگر و یا کمتر از حداقل دستمزد باشد.
 مدت پرداخت بیمه بیکاری طبق لایحه جدید بین ۱۲ تا ۴۰ ماه مجردها و بین ۲۲ تا ۴۲ ماه برای متاهلین است که به تناسب سالهای پرداخت حق بیمه متفاوت خواهد بود. اما در هر حال بیمه بیکاری به کسانی تعلق می‌گیرد که قبل از بیکاری شش ماه حق بیمه پرداخت کرده باشند.
 هزینه بیمه بیکاری از محل ۳ درصد مزد بیمه شده است. توسط کارفرما پرداخت می‌شود تامین خواهد شد.

مجری بیمه بیکاری وزارت کار است که باید کتبا تأیید کند که کارگر علیرغم میل خود بیکار شده و آماده بکار است. همچنین بیمه شده موظف است که در طول دوره‌ای که از بیمه بیکاری استفاده می‌کند در کلاسهای سواد آموزی و یا کارآموزی که اداره کار به او پیشنهاد می‌کند شرکت جوید.
 مطرح شدن قانون دائمی برای بیمه بیکاری بیشک یک محصول اعتراض طبقه کارگر ایران علیه بیکاری و مبارزه پرقدمت برای تحقق بیمه بیکاری است، که بنوبه خود راه را برای پیشروی بیشتر کارگران خواهد گشود. اما با توجه به محدودیتها و شرایطی که برای برخورداری از بیمه بیکاری همچنان در قانون جدید باقی است

آغاز مباحثه پیرامون چشم انداز هفته کار ۳۰ ساعته

به اندازه کافی مشکل است. کرایمر هم چنین به سهم ناچیز اتحادیه در شکل دهی به زمان کار اشاره کرد و گفت، کوتاه کردن زمان کار با تقسیم نامتناسبی از زمان کار بدون امکانات انتخاب فردی برای شاغلین همراه بوده است. قبل از هر چیز فاصله زمانی که طی آن حد متوسط زمان کار باید تحقق یابد به درازا کشیده شده است. مباحثه پیرامون هفته کار ۳۰ ساعته از مدتی قبل در جنبش کارگری آلمان مطرح شده است و در کنگره سال گذشته اتحادیه فلز در برلین غربی تعدادی از نمایندگان خواستار طرح رسمی چنین چشم اندازی از سوی اتحادیه بودند که با مخالفت اکثریت نمایندگان کنگره روبرو شد. لذا بعد به نظر می رسد که نقطه نظرات کرایمر در آینده نزدیک به سیاست رسمی فدراسیون اتحادیهها - که در مجموع سیاستی راست تر از اتحادیه فلزکاران را تعقیب می کند - تبدیل گردد. با این حال اظهارات کرایمر نشان دهنده این است که مباحثه پیرامون کاهش هر چه بیشتر زمان کار تا حد ۳۰ ساعت در هفته از این پس بخشهای وسیعتری از جنبش کارگری آلمان را به خود مشغول خواهد ساخت.

سینا رهنا
"برای تحقق مطالبه انطباق و هماهنگی کار و خانواده، در دراز مدت نباید در هدف ۳۵ ساعت کار هفتگی در جا زد. چشم انداز هفته کار ۳۰ ساعته با روز کار ۶ ساعته امکانات به مراتب بیشتری را برای اشتغال زنان و مردان فراهم می کند". این مطلب را "یوآخیم کرایمر" عضو بخش "سیاستگذاری مربوط به قراردادهای دسته جمعی" اتحادیه کارگران آلمان "د.گ.ب." در یک سمیناری در شهر ارفن باخ آلمان اعلام داشت. ماهنامه "کولت" ویژه فعالین "د.گ.ب." در شماره پنجم امسال ضمن درج این مطلب به نقل از کرایمر ادامه می دهد: "پروژه اجتماعی کار می تواند بدین ترتیب شکل مناسب خود را بیابد و خدمات ارائه شده اجتماعی در ابعاد وسیعتری حتی در ساعتی غیرکاری در اختیار شاغلین قرار گیرند." در عین حال کرایمر روشن ساخت که مطالبه ۳۰ ساعت کار در هفته "هنوز یک هدف روز سیاست قراردادهای دسته جمعی اتحادیهها نیست". وی افزود "این هدف البته از نظر اقتصادی و مالی طی یک دهه آینده قابل تحقق است اما هنوز تحمیل ۳۵ ساعت کار در هفته در ابعاد سراسری

حداقل دستمزد کارگران ترکیه افزایش یافت

مرکز خبری کارگزار امروز: با تشدید اعتصابات کارگری در ترکیه بر سر افزایش دستمزد، روز ۲۴ ژوئیه حداقل دستمزد رسمی کارگران بخش صنعتی و کشاورزی ترکیه افزایش یافت. وزیر کار ترکیه اعلام کرد که دستمزد کارگران بالاتر از ۱۶ سال، ۴۱۴ هزار لیر و کارگران کمتر از ۱۶ سال ۳۰۳۷۵۰ لیر خواهد شد. افزایش رسمی دستمزدها از اول ماه اوت سال جاری اجرا شده است. به گزارش نشریه "ترکیش دیلی نیوز"، حداقل دستمزد قبلی کارگران بالای ۱۶ سال ۲۲۵ هزار لیر، و زیر

پرو، اعتصاب کارگران علیه افزایش قیمت مواد غذایی

مرکز خبری کارگزار امروز: روز ۲۱ اوت، فدراسیون معدنچیان پرو که ۷۰ هزار عضو دارد اعلام داشت که معدنچیان بمدت دو روز اعتصاب خواهند کرد. این اعتصاب همزمان با اعتصاب عمومی در پرو و در اعتراض به سیاستهای ریاضت کشی اقتصادی دولت صورت گرفت. به گزارش "تایمز مالی"، روز ۸ اوت دولت پرو برنامه اقتصادیاش که بالا رفتن قیمت نفت و سه برابر شدن قیمت مواد غذایی، مصرفی و دارو را در برداشت، اعلام کرد. و بدنبال آن دو کنفدراسیون کارگری در پرو فراخوان اعتصاب عمومی را صادر کردند. "آلبرتو فوجی مورو" که طی انتخابات ژوئیه سال جاری بقدرت رسید، در کمپین انتخاباتی خود قول داده بود که هیچگونه برنامه اقتصادی "شوک آوری" را اجرا نخواهد کرد. اما وزیر اقتصاد پرو روز ۲۰ اوت اعلام کرد که دولت حتی یک قدم از برنامه اقتصادیاش عقب نخواهد نشست.

اول ماه مه ترکیه

ادامه اعتصاب معدنچیان آریزونا

از ۳ ماه به ۶ ماه تبدیل کند. هم اکنون سطح دستمزد و مزایای معدنچیان آسارکو از معدنچیان معادن دیگر آریزونا پایین تر است. در قراردادی که معدنچیان در سال ۱۹۸۶ با این کمپانی به امضا رساندند چهار و نیم دلار در ساعت از دست دادند و یکی از مطالبات کارگران در این اعتصاب جبران این کاهش دستمزد است. به گزارش مذکور، اعتصاب اخیر در آسارکو، اولین اعتصاب پس از اعتصاب مشهور معدنچیان مس در سال ۱۹۸۳ است که در آن گارد ملی آریزونا با حمله اش به معدنچیان به اعتصاب دو ساله آنها خاتمه داد. تاکنون دو گروهی در حمایت از اعتصاب معدنچیان در آریزونا برگزار شده است و کارگران دو معدن در آریزونا به صفوف پیکت معدنچیان اعتصابی پیوسته اند.

اعتصاب کارگران فبرسازی نیومکزیکو

مرکز خبری کارگزار امروز: روز اول ژوئیه، ۶۵۰ تن از کارگران معادن مس کمپانی "آسارکو" در ایالت آریزونا در آمریکا برای بهبود شرایط کار و افزایش دستمزد دست از کار کشیدند. اعتصاب و پیکت کارگران همچنان ادامه دارد. به گزارش نشریه "ورکرز ادوکیٹ"، چاپ آمریکا مدیریت آسارکو، که سومین کمپانی استخراج مس در جهان است، اخیراً تصمیم به کاهش میزان بیمه بازنشستگی و بیمه درمانی کارگران گرفته است. از سوی دیگر برنامه مدیریت اینست که کارگران در رشته های مختلف کار آموزش ببینند و هرکدام چند نوع کار را بعهده بگیرند بدون اینکه به رده شغلی آنها مربوط باشد. در نتیجه شیفت کار را به ۱۲ ساعت افزایش دهد و دوره آزمایشی کار را برای استخدام رسمی

۱۷۸ معدنچی

زیر آوار مدفون شدند

"رمباس" ۳۴ کارگر و در ۱۹۸۹ مجدداً در "آکسیناک" ۹۰ معدنچی بر اثر انفجار کشته شدند. در اوائل ماه اوت سال جاری نیز باز بر اثر انفجار ۱۰ معدنچی در "زنیکا" مجروح شدند. بنا به این گزارش رهبران معدنچیان بر این امر یافشاری می کنند که این انفجارات ناشی از حوادث طبیعی نیست بلکه فقط و فقط بدلیل ناامنی محیط کار و عدم رسیدگی به این امر صورت گرفته است. این گزارش حاکیست، روز ۲۷ اوت رهبران اتحادیه خواهان قوانین جدیدی در مورد شرایط کار شدند. یکی دیگر از مطالبات آنها به کارگری تیم جدیدی از بازرسی متخصص بود که تحت کنترل دولت بر شرایط کار کارگران نظارت کنند.

مرکز خبری کارگزار امروز: در اولین ساعات بامداد ۲۶ اوت در معدن "دوبرن جاجوک" در ناحیه "کرتا" در یوگسلاوی انفجار عظیمی رخ داد و تمام ۱۷۸ کارگری که در معدن بودند زیر آوار مدفون شدند که تنها سه نفر از آنها زنده ماندند. معدنچیان کشته شده تنها دو روز بود که پس از یک اعتصاب سه هفته ای به سر کار بازگشته بودند و به گفته نماینده اتحادیه معدنچیان تا لحظه انفجار حتی حقوق ماه ژوئیه خود را هم دریافت نکرده بودند. به گزارش روزنامه "ایندیپندنت"، در سال ۱۹۸۲ در انفجار یکی از معادن ناحیه "زنیکا" ۳۹ معدنچی کشته شدند. در سال ۱۹۸۳ در "آکسیناک" ۳۵ معدنچی و در "مامور" ۵ معدنچی، در ۱۹۸۴ در

لس آنجلس، افزایش دستمزد کارگران کارخانه تولید پوشاک

مرکز خبری کارگزار امروز: کارگران تولید پوشاک در کارخانه "پراوداستیج" لس آنجلس پس از ۱۰ هفته اعتصاب به تعطیلات و مرخصی با حقوق، افزایش دستمزد و بیمه درمانی دست یافتند و از اخراج فعالین اتحادیه جلوگیری کردند. به گزارش نشریه "ورکرز ادوکیٹ" چاپ آمریکا، کارگران در اعتراض به شرایط دشوار کار و همچنین اخراج کارگرانی که برای ایجاد تشکل اتحادیه ای تلاش می کردند دست از کار کشیدند. بنا به این گزارش مزدوران مدیریت به کارگرانی که کارخانه را ترک کردند یورش بردند و سپس کوشیدند با قفل کردن در کارخانه مانع خروج کارگران اعتصابی شوند. اما این تلاشها بی حاصل ماند و کارگران بلافاصله در خارج از کارخانه پیکت کردند. این گزارش حاکیست اعتصاب کارگران پس از ۱۰ هفته با عقب نشینی مدیریت پایان یافت و آنها علاوه بر افزایش دستمزد و مرخصیها کارگران اخراج شده را بسر کار بازگردانند.

این دست کارفرما را برای محدود کردن این غرامات کاملاً باز گذاشته است. خلاصه مهمترین نکات پروتکل اصلاحی ماده ۱ پروتکل هرگونه اصلاح و تجدید نظر در قرارداد شیکاری را برحسب شاخه های کار، شغلها و بنگاههای جداگانه ممکن می کند و کشورهای امضا کننده علیرغم وجود چارچوب توافق شده بین المللی در تعیین تمام مقررات مربوط به شیکاری مختارند. تغییرات پیشنهاد شده توسط اعضای گروه کارفرماها یعنی مجاز شمردن هرگونه تجدید نظری در ممنوعیت و محدودیت شیکاری و در مدت زمان توافق شده و برسمیت شناخته شده کار شب، در متن اخیر وارد شده است. این پروتکل راه را برای گسترش و تعمیم شیکاری بدون هیچگونه محدودیت و کنترلی بر آن در سطح بین المللی و برای محدود کردن حقوقی که به شیکار تعلق می گیرد، باز گذاشته است. بنابه گفته نماینده گروه کارفرماها "آنچه که در تمام طول مباحثات بر جلسات کمیسیون حکمفرما بود روحیه اشتی و خواست اعضای گروههای کارفرماها و کارکنان برای رسیدن به توافق بر سر نکات مورد مجادله بود." تلخیص شده از نشریه: "لوت" اوریر انفورماسیون" چاپ فرانسه ژوئیه ۹۰

موثر پیشنهاد کرد که با مخالفت گروه کارفرماها روبرو شد و مسئله با محول شدن آن به قراردادهای دسته جمعی فیصله یافت. به این ترتیب می توان کارگری را که مثلاً یک، دو یا حتی شش ماه شیکاری کرده باشد یا در طول سال یکی دو شب در هفته شیکاری کرده باشد، شیکار بحساب نیاورد و او را از حقوق شیکاری، محروم ساخت. حذف بخشی از کارگران از مقررات شیکاری علاوه بر کارگران کشاورزی، دامداری و ماهیگیری که از قبل مشمول مقررات شیکاری نبودند، کارگران ترانسپورت دریایی هم از دایره این قرارداد خارج شدند. در مورد زنان پارادار پروژه قبلی، شیکاری را برای زنان پاردار سه ماه قبل و سه ماه پس از زایمان ممنوع می کرد. برطبق ماده ۷ قرارداد جدید این مدت به ۸ هفته قبل و ۸ هفته بعد از زایمان کاهش یافت. دریاچه غرامات" پروژه قبلی صراحتاً از "کاهش ساعات کار بدون کسر دستمزد و پرداخت پاداشها و مکملهای دستمزد" بعنوان غراماتی که به ازای کار شب به شیکار تعلق می گیرد صحبت می کرد. اما در پروژه جدید آمده است "غراماتی که به شیکاران در زمینه کاهش زمان کار، دستمزد یا مزایای مشابه تعلق می گیرد باید با نوع کار شب مطابقت داشته باشد" و

ادامه از کاستن از مزایای شیکاری

نمایندگان سندیکاهای کارگران و کارکنان از اتحاد شوروی، لهستان (همبستگی والسا)، رومانی، آلمان، اسپانیا، ایتالیا و ... نیز به قرارداد جدید رای موافق دادند. نماینده سازمانهای سندیکالی فرانسه به آن رای مخالف داد. هم نمایندگان دولتها بجز نمایندگان ایالات متحده و چند کشور دیگر که اساساً مخالف هرگونه قرارداد بین المللی بودند به تجدید نظر در قرارداد قبلی رای دادند. خلاصه مهمترین تغییراتی که در قرارداد جدید شیکاری بیان شده است: در مورد زمان کار در قرارداد جدید میزان کار شب رسمیت یافته به ۷ ساعت تقلیل پیدا کرده است. یعنی کسی که ۸ ساعت یا بیشتر در طول شب کار می کند، ساعاتی از کارش جزو شیکاری بحساب نمی آید و در نتیجه دستمزد و مزایای شیکاری هم به آن تعلق نمی گیرد. در قرارداد جدید برای محسوب شدن ساعاتی از کار به عنوان شیکاری و برخورداری از حقوق و مزایای آن، فرد باید میزان و سابقه کار موثر بیشتر از حد تعریف شده در شب داشته باشند. گروه کارکنان این حد را معادل ۲۰۰ ساعت کار

پایان اعتصاب کارگران آبخو سازی مادلو در مکزیک

مرکز خبری کارگزار امروز: اعتصاب ده هفته ای ۵۲۰۰ کارگر آبخو سازی مادلو در مکزیک که در اواسط فوریه و با مطالبات افزایش دستمزد، ایمنی محیط کار و حق بازنشستگی پس از ۳۰ سال، آغاز شده بود به پایان رسید و تحریم بین المللی آبخوی کمپانی مادلو که مطالبه کارگران اعتصابی بود لغو شد. به گزارش نشریه "لیبر نتز" چاپ آمریکا، در طی مذاکرات کارگران به افزایش دستمزدی دست یافتند که با توجه به نرخ تورم ناچیز است. این گزارش حاکیست رهبران اتحادیه در مقابل محافظت از مشاغل ۵ هزار کارگر، اخراج ۱۰۰ نفر و از جمله تمامی رهبران انتخابی اتحادیه را پذیرفتند. مدیریت کمپانی مادلو بدنبال اعتصاب کارگران و پس از اینکه اعتصاب از سوی دولت غیرقانونی اعلام شد ۵۲۰۰ کارگر اعتصابی را اخراج کرده بود. بنا به گزارش مذکور، کارگران اعتصابی قصد دارند تا در مقابله با اتحادیه "سی.تی.ام" که اتحادیه ای وابسته به دولت و کارفرمای کمپانی مادلو است، نماینده خود را مجدداً انتخاب و کاندید کنند.

اعتصاب ۱۴ هفته‌ای کارگران واتر فورد پایان یافت

بیشتر از کارگران و همچنین اعلام اینکه رای گیری در مجمع عمومی باید مخفی باشد در میان کارگران تفرقه پدید آید. اما برخلاف تلاش مدیریت کارگران در طی یک رای گیری علنی رای به اعتصاب دادند. این گزارش حاکیست عده‌ای از کارگران از نتایج اعتصاب و قرارداد کار فعلی خود ناراضی هستند. "جیمی کلی" یکی از رهبران اتحادیه کارگران در این مورد گفت: "عده‌ای در کنفرانس مطبوعاتی از من پرسیدند که آیا ما نمی‌توانستیم از من شرایط کار را حتی بدون اعتصاب کردن حفظ کنیم. در این مورد اختلاف نظر وجود دارد اما هر کس که فکر می‌کند که بدون اعتصاب هم ممکن بود واقع بین

مرکز خبری کارگر امروز: روز ۷ ژوئیه، ۲۳۰۰ کارگر کارخانه کریستال سازی واتر فورد واقع در ایرلند، با رای مجمع عمومی به اعتصاب ۱۴ هفته‌ای خود که در اعتراض به سیاست کاهش دستمزد و بیکارسازی مدیریت کارخانه آغاز شده بود خاتمه دادند و پسر کار بازگشتند.

به گزارش "اینترنشنال هیرالد تریبون" کارگران اعتصابی یکی از بزرگترین کارخانه‌های فولاد برزیل پس از ۳۱ روز اعتصاب برای افزایش دستمزد پسر کار باز گشتند. به گفته سخنگوی اتحادیه کارگران، روز ۱۱ اوت، ۳ هزار کارگر اعتصابی به پایان اعتصاب رای مثبت دادند و از ظهر همان روز کار خود را آغاز کردند.

پایان اعتصاب کارگران فورد و فولاد برزیل

مرکز خبری کارگر امروز: روز ۳۱ ژوئیه، با موافقت کارگران با ۵۹ درصد افزایش دستمزد، افزایش ۱۵ درصد مزایا و بازگشت به کار ۸۰ کارگر از ۱۰۰ کارگر اخراج شده، کارگران اعتصابی فورد در برزیل پس از ۵۰ روز اعتصاب بسر کار بازگشتند.

به گزارش تایمز مالی، اعتصاب کارگران فورد با مطالبه ۱۶۶ درصد افزایش دستمزد و در اعتراض به سیاست بیکارسازی مدیریت این کمپانی در ساووپولو پایتخت این کشور آغاز شد. در طی این اعتصاب کارگران فورد کارخانه را به اشغال خود درآوردند. روز بیستم ژوئیه مدیریت فورد پرداخت دستمزد ۶۵۰۰ کارگر بخش تولیدات را به تأخیر انداخت و پلیس کارخانه را محاصره

از اوایل ماه اوت تاکنون بخشی از کارگران نیروگاههای برق برزیل با مطالبه ۲۵۶ درصد افزایش دستمزد در اعتصاب بسر می‌برند. در طی این اعتصاب برق پایتخت برزیل بمدت ۱۰ ساعت قطع شد و دولت برزیل کارگران اعتصابی را مسبب این اختلال دانست و حملات علنی‌ای را به کارگران اعتصابی آغاز کرد. در مقابل رهبر اتحادیه کارگران برق دولت را مسئول اصلی خاموشی دانست و افزود "دولت با نیت خوب وارد مذاکره نشد."

برزیل

اعتصاب کارگران برق

از اوایل ماه اوت تاکنون بخشی از کارگران نیروگاههای برق برزیل با مطالبه ۲۵۶ درصد افزایش دستمزد در اعتصاب بسر می‌برند. در طی این اعتصاب برق پایتخت برزیل بمدت ۱۰ ساعت قطع شد و دولت برزیل کارگران اعتصابی را مسبب این اختلال دانست و حملات علنی‌ای را به کارگران اعتصابی آغاز کرد. در مقابل رهبر اتحادیه کارگران برق دولت را مسئول اصلی خاموشی دانست و افزود "دولت با نیت خوب وارد مذاکره نشد."

کانادا

اعتصاب کارگران الکترونیک

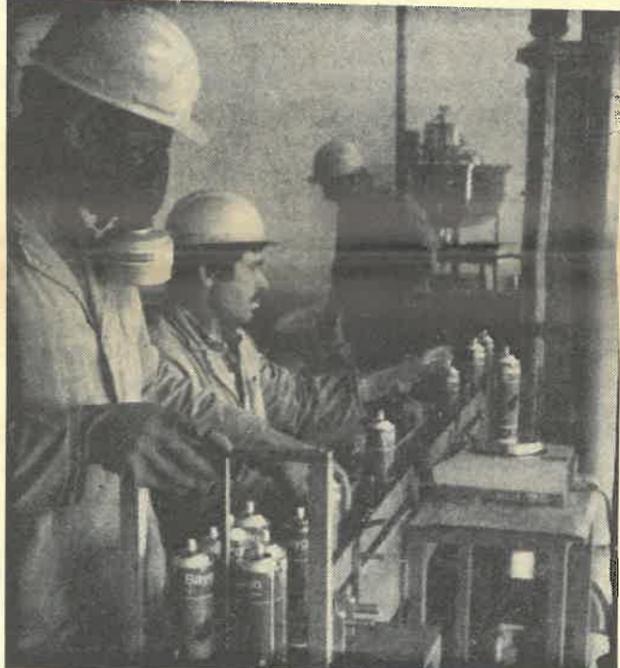
مرکز خبری کارگر امروز: اعتصاب دهها هزار کارگر الکترونیک در ایالت "اونتاریو" کانادا که مطالبات اصلی آنها افزایش دستمزد و افزایش استراحت حین کار بود پس از دو ماه در روز نهم ژوئیه به پایان رسید. کارگران که خواهان ده دلار افزایش دستمزد بودند به ۴۷۵ دلار رضایت دادند.

همزمان با آغاز اعتصاب کارگران الکترونیک ۶ هزار تن از کارگران بخش لوله‌کشی نیز برای افزایش دستمزد و همچنین در حمایت از کارگران الکترونیک دست از کار کشیدند و به ۶ دلار افزایش دستمزد در هر ساعت دست یافتند.

شرایط غیر انسانی کار در دو کارخانه شیمیایی ترکیه

کار در این کارخانه‌ها طوریست که کارگران دچار انواع بیماری‌های پوستی و تنفسی می‌شوند. انواع خطرناک مشتقات هورمونی در این کارخانه‌ها تولید می‌شود. مدیریت این شرکتها کارگران را از خطراتی که با آن مواجه هستند بی‌خبر گذارده‌اند. سالها و خط تولید با ماده تحریک کننده و سرطان زای "فورمال دوهید" ضد عفونی می‌شود و کارگران از امکانات ایمنی بسیار نازل برخوردار هستند.

کار در این کارخانه‌ها طوریست که کارگران دچار انواع بیماری‌های پوستی و تنفسی می‌شوند. انواع خطرناک مشتقات هورمونی در این کارخانه‌ها تولید می‌شود. مدیریت این شرکتها کارگران را از خطراتی که با آن مواجه هستند بی‌خبر گذارده‌اند. سالها و خط تولید با ماده تحریک کننده و سرطان زای "فورمال دوهید" ضد عفونی می‌شود و کارگران از امکانات ایمنی بسیار نازل برخوردار هستند.

کارخانه شیمیایی ترکیه

۳۷ ساعت کار در هفته برای ۳۰۰ کارگر بریتانیا

مرکز خبری کارگر امروز: در اواخر ژوئیه، ۳۰۰۰ کارگر یک کارخانه مهندسی در ولز جنوبی با تهدید به اعتصاب توانستند ساعت کارشان را از ۳۹ ساعت به ۳۷ ساعت در هفته کاهش دهند. به گزارش تایمز مالی، پدیده تهدید کارگران به اعتصاب، مدیریت نامیدگان کارگران به مذاکره نشست و پس از ۱۱ ساعت با ۳۷ ساعت کار در هفته موافقت کرد. کاهش ساعت کار کارگران در یک مرحله و بلافاصله در کارخانه عملی خواهد شد. اتحادیه‌های کارگری بریتانیا اخیرا اعلام کرده‌اند که اغلب کمپانی‌هایی که با تهدید به اعتصاب کارگران برای کاهش ساعت کار مواجهند، با ۳۷ ساعت کار در هفته و حتی کمتر موافقت کرده‌اند.

مخالفت کارگران مرسدس بنز آلمان با اضافه کاری

مرکز خبری کارگر امروز: کارگران مرسدس بنز آلمان طرح مدیریت این کارخانه را که قصد داشت برای بالا بردن تولید اتومبیل سواری شیفتهای فوق‌العاده برقرار کند نپذیرفتند و در مجمع عمومی خود خواهان استخدام کارگر جدید شدند. به گزارش روزنامه "اشتوتگارت" چاپ آلمان، کمپانی مرسدس بنز قصد دارد از ماه سپتامبر تا دسامبر سال جاری، ده هزار اتومبیل بیش از تولید برنامه‌ریزی شده قبلی به بازار عرضه کند و تولید سالانه خود را به ۵۷۵ هزار دستگاه برساند.

کار در این کارخانه‌ها طوریست که کارگران دچار انواع بیماری‌های پوستی و تنفسی می‌شوند. انواع خطرناک مشتقات هورمونی در این کارخانه‌ها تولید می‌شود. مدیریت این شرکتها کارگران را از خطراتی که با آن مواجه هستند بی‌خبر گذارده‌اند. سالها و خط تولید با ماده تحریک کننده و سرطان زای "فورمال دوهید" ضد عفونی می‌شود و کارگران از امکانات ایمنی بسیار نازل برخوردار هستند.

کارنیمه وقت و مسئله زنان

موجود رو به افزایش است، اما در تقسیم کار اجتماعی بین زنان و مردان تغییر چندانی حاصل نشده است. مشاغل بر حسب جنسیت تقسیم شده است. بعلاوه زنان شاغل کار خانگی را هم در کنار کار خارج از خانه انجام می‌دهند. چرا که در شرایط سنتی کار خانگی نیز تغییری ایجاد نگردیده است. امکانات و ناهماهیتی که جهت نگهداری کودکان و سبکتر کردن بار خانگی در این جوامع فراهم شده است تکافوی نیاز انسانها را نمی‌دهد و اصولا با وجود چنین اقداماتی هنوز مسئولیت و سرپرستی امور خانه و تربیت کودکان، امر زنان تلقی می‌شود. تا آنجا هم که به وظایف زن و مرد در درون خانه باز می‌گردد طبق تحقیقات بعمل آمده از هر پنج نمونه زندگی خانوادگی تنها یک نمونه را می‌توان یافت که در آن کارهای خانه بنوعی تقسیم می‌گردد. باین ترتیب انجام ۱۲ تا ۱۴ ساعت کار روزانه برای مادران شاغل بیچوجه چیز نادری نیست و می‌توان به آسانی دریافت که زنان برای انجام تمام این کارها و در واقع ادای وظایف شغلی و مادری متحمل چه فشارهای جسمی و روحی می‌شوند.

کار بستگی دارند. اما کار نیمه وقت قبل از هر چیز یک مسئله اشتغال زنان است. بر طبق آمار عرضه شده از طرف یک موسسه تحقیقاتی وابسته به اداره کار و امور اجتماعی آلمان ۹۳ درصد شاغلان نیمه وقت را زنان و بویژه مادران کودکان کم سن و سال تشکیل می‌دهند. علیرغم تمایل رو به فزون زنان به شاغل شدن، اکثر آنان بعد از بدنی آوردن اولین فرزند، وقفه در زندگی شغلیشان ایجاد می‌شود. آنها ناچارند محیط کار خارج از خانه را رها کرده و در خانه به وظایف مادری بپردازند. پس از آنهم اغلب بسیار مشکل و غیر ممکن است که بتوانند شغل سابق خود را دوباره بدست آورند و در این صورت است که ناچارند به توفیق اجباری کار نیمه وقت رضایت دهند.

این امر خصوصا از جانب سرمایه‌داران و احزاب و گرایشات محافظه‌کار و مذهبی در چنین جوامعی با تصویری که آنها از مسئله زن و نقش خانواده در جامعه دارند پشتیبانی می‌شود. میزان اشتغال زنان برطبق آمارهای

سوئد، اخراج ۵۰۰۰ کارگر ولوو

روز ۲۹ اوت، کمپانی سوئدی ولوو اعلام کرد تا پایان سال ۱۹۹۱، ۵ هزار کارگر را بیکار خواهد کرد. اکثر بیکارسازیها در کشور سوئد که بیش از ۲۶ هزار کارگر در استخدام ولوو هستند صورت خواهد گرفت و ۳۵۰ کارگر نیز از کارخانه کامیون سازی ولوو در ویرجینیای آمریکا بیکار خواهند شد. این بیکارسازیها از اواخر سال جاری آغاز خواهد شد.

اخراج در الکترولوکس

روز ۲۲ اوت، کمپانی الکترولوکس سازنده وسائل خانگی اعلام داشت که طی دو سال آینده حدود ده درصد (بازنده هزار نفر) از نیروی کار ۱۵۳ هزار نفری خود را بیکار خواهد کرد. این کمپانی در سال ۱۹۸۹ نیز ۴۸۰۰ کارگر را در آمریکا، ایتالیا و بریتانیا بیکار کرد.

ایتالیا، اخراج ۳۵۰۰۰ نفر از کارخانه‌های فیات

کمپانی اتوموبیل سازی فیات از اواخر ماه سپتامبر تا پایان سال جاری ۳۵ هزار کارگر از کل نیروی کار ۱۱۷ هزار نفری خود را در ایتالیا موقتا بیکار خواهد کرد.

این مطلب با استفاده از جزوه "اعلام موضع سندیکای کارگران فلز در مورد کار نیمه وقت" از انتشارات سندیکای کارگران فلزکار آلمان تهیه شده است.

اعتصابات در سکوی نفتی دریای شمال

ادامه از صفحه ۱

اولین اعتصاب کارگران روز ۲ اوت و بدنبال کشته شدن ۶ کارگر در اثر سقوط یک هلیکوپتر در یکی از حوضهای نفتی کمپانی "شل" آغاز شد. رهبران اعتصاب اعلام کردند که این اعتصاب تنها سرآغازی برای یک کمپین اعتراضی است که می تواند با توقف تولید، به کمپانیهای نفتی بیش از یک مهلارد دلار ضرر برساند.

به گزارش روزنامه "ایندیپندنت"، پس از اولین اعتصاب هزار نفر از کارگران که علیرغم دستور و تهدید کمپانیها حاضر به بازگشت به خشکی نشدند و در سکوی نفتی تحصن کردند، اخراج شدند. کارگران اعتصابی عمدتاً از کارگران بخش مهندسی، ساختمانی، خدمات، نظافتی و آشپزخانه بودند که برای کار در تابستان بصورت پیمانی استخدام شده اند. "رالی مک دونالد"، رهبر کمیته کارگران در سکوی شناور نفت و یکی از سازماندهان اعتصاب که بمدت ۲۰ سال کارگر ساختمانی بوده است گفت، تنها با در معرض ریسک قراردادن تولید نفت میتوان این خدایان صنایع را وادار کرد شرایط را تغییر دهند.

به گفته کمیته کارگران، دومین اعتصاب کارگران در روز ۵ اوت، از پشتیبانی وسیع ده هزار کارگر سکوی شناور نفت برخوردار شد. اعتصاب سوم کارگران در روز ۹ اوت به بزرگترین ترمینال نفت و گاز بریتانیا نیز کشیده شد و ۲۰۰ کارگر بخش خدمات این ترمینال در پشتیبانی از کارگران اعتصابی دریای شمال دست از کار کشیدند.

به گفته "تایمز مالی"، روز ۲۴ اوت، کمپانی "شل" قراردادهای دراز مدت تری را به کارگران پیمانی پیشنهاد کرد که بهبود شرایط کار و افزایش دستمزد را در بر خواهد داشت. کمیته کارگران در سکوی شناور نفت نیز روز ۲۹ اوت اعلام کرد، تاکنون برخی از کمپانیهای نفتی و کمپانیهایی که کارگران پیمانی استخدام می کنند تغییراتی بوجود آورده اند و ما به این روند خوش بین هستیم. به همین دلیل برای اینکه این روند بتواند توسعه یابد ما تا روز مذاکره یعنی ۶ سپتامبر دست به اعتصاب نخواهیم زد.

بیارن واتکن از فعالین جنبش دستهای بیکار در دانمارک : اینک بیکاری ناشی از وجود کارگر خارجی است

کاملاً بی پایه است

کاهش ساعات کار است و برای آن مبارزه می کند.

● ک.ا: احزاب دست راستی ادعا می کنند که بیکاری در دانمارک ناشی از وجود تعداد زیادی کارگر خارجی است. در این مورد چه نظری دارید و آیا مهاجرین در دستهای بیکار فعالند؟

● ب.و: این ادعا کاملاً بی پایه است. اولاً هنوز تعداد کسانی که دانمارک را برای یافتن کار ترک می کنند از کسانی که برای کار به دانمارک آمده اند بیشتر است. این یک دلیل ساده برای اینکه نشان دهم

کنم که از نظر مالی ما عمدتاً به کمک اتحادیهها متکی هستیم.

● ک.ا: دستهای بیکار چه نوع فعالیتهایی دارند؟

● ب.و: ما به بیکاران کمک می کنیم تا خود را سازمان دهند و بجای تسلیم روحیههای ضد حمله داشته باشند. این اصلی ترین فعالیت ماست. برگزاری آکسیون و سخنرانی و نمایشگاه عکس و گشتهای مختلف و پیشبرد کمپین تبلیغاتی بخش دیگر فعالیت ما برای شناسایی جنبش دستهای بیکار و اهداف آن به مردم است.

بیارن واتکن

● کارگرمروز: چه کسانی می توانند عضو جنبش دستهای بیکار شوند؟

● بیارن واتکن: همه آنهايي که به شکلی بیکار می توانند عضو دستهای بیکار شوند، بیکارها، بازنشستگان، بیکاران دوره ای.

● ک.ا: چند نفر بیکار در دانمارک وجود دارد؟

● ب.و: آمار رسمی تعداد بیکاران را حدود ۲۷۰ هزار تا ۳۰۰ هزار ارزیابی می کند ولی تعداد واقعی از این بسیار بالاتر است. اگر بازنشستگان پیش از موعد و بیکارانی که بیمه بیکاری می گیرند را هم بحساب آوریم تعداد بیکاران چیزی حدود ۷۰۰، ۸۰۰ هزار نفر می شود.

● ک.ا: چه رابطه ای با اتحادیهها دارید؟ آیا از طرف آنها حمایت می شوید؟

● ب.و: دستهای بیکار از حمایت برخی از اتحادیهها برخوردار است، بخصوص اتحادیههای چپ. معمولاً اتحادیههای چپ بیکاران را سازماندهی می کنند و به همین علت با ما همکاری دارند. اتحادیههای دیگر زیاد به مساله بیکاری نمی پردازند و تلاشی در این زمینه نمی کنند. حدود ۱۰۰ اتحادیه در شهر و روستا از ما حمایت می کنند. باید اضافه

آلمان شرقی را چه کسی می خورد و چه کسی می فروشد

مدیر قبلی هنوز بر سر کار است. دم و دستگاه مدیریت امروزه مسئول انتقال مایملک بنگاه به مقاطعه کاران خصوصی است. آنها همیشه در خفا تصمیم می گیرند و هیچگونه اطلاعاتی در مورد ترازنامه و بیلان واقعی و نحوه استفاده از دارائی بنگاه درز نمی دهند. اینکارها را همی دردرس می توانند انجام دهند چون "بی.جی.ال" مثل گذشته علیه کارگران عمل می کند و رفقای ما هیچ ابزار و ظرفی برای اتحاد و مبارزه علیه وضعیت موجود ندارند. اما آنها می گویند پول ندارند. اما رهبران "بی.جی.ال" پول دارند که میلوپها مارک سهام بنگاههای خصوصی را خریداری کنند. ما کارگران را بعد از ۳۰ سال سابقه کار از امروز به فردا حواله می دهند و بی نفوذ سپاه می فرستند و خودشان بر همه امور بنگاه کنترل مطلق اعمال می کنند. آنها با فیلپس و توشیبا و غیره در مورد انحلال و فروش بنگاه مذاکره می کنند. اما مانع می شوند که ما دور هم جمع شویم تا بتوانیم حداقل از شغل هایمان دفاع کنیم. ما با اتحادمان دیوار برلن را ویران کردیم و با همان نیرو می توانیم مدیران کهنه کار را از میدان بدر کنیم. هیچکس جز ما نمی تواند این کار را انجام دهد. مشاورین غربی هم روی همین ما حساب می کنند. خلاصه اهداف ما به این قرار است: - تصفیه سندیکاها از تمام کارمندان کهنه کار دستگاه سرکوب. انتخاب نمایندگان کارکنان در تمام بخشها. همه همکاران ما که به بیکاری نیمه وقت سوق داده شده اند به جمع انتخابات کنندگان و انتخاب شوندگان می پیوندند. - تشکیل مرکزی برای گردهمایی و تجمع همه کارگرانی که در بیکاری نیمه وقت قرار دارند. - تدارک و برگزاری مجمع عمومی کارکنان برای انتخاب نمایندگان واقعی پرسنل و تصمیم گیری در مورد برنامه عمل. - ایجاد کمیته نمایندگان منتخب کارکنان تمام بنگاههای مربوطه به منظور اعمال کنترل بر سندیکا، انتشار و اعلان علنی تمام تصمیمات اتخاذ شده در مورد آینده بنگاهها و در مورد استفاده از دارائی آنها، برکناری مدیران سابق که هنوز در بنگاههای آلمان شرقی بر سر کارند، ایجاد ارتباط با کارکنان همه بنگاههایی که به همین بخش اقتصادی تعلق دارند برای کنترل و ادامه تولید.

در اعتراض به بیکار سازی وسیع، اخیراً در آلمان شرقی موجی از اعتصابات در بخشهای ساختمان سازی، فلز، و فروشگاههای بزرگ و غیره برپا شده است. مذاکراتی که باقیمانده سندیکای قدیمی آلمان شرقی "بی.جی.ال" با اعتصابیون به پیش می برد به نتیجه چندانی نرسیده است. در زیر خلاصه مصاحبه هفته نامه "لوت اوربر انفورمسیون" چاپ فرانسه، با یکی از کارگران معترض کارخانه الکترونیک تولید تلویزیون در برلن شرقی را می خوانید:

"تا زکیها اعلام کرده اند که کارمان اجباراً نیمه وقت خواهد شد. حدود ۳۸۰۰ تن از همکاران ما به "صفر ساعت کار" محکوم شده اند، که از هفته آینده اجرا خواهد شد. این یعنی اخراج محترمانه. در میان آنها کسانی وجود دارند که در این موسسه ۲۰ تا ۳۰ سال سابقه کار دارند. ما این را نمی پذیریم. به علاوه صحبتهایی شنیده می شود مبنی بر اینکه ۳۰ درصد از باقیمانده کارگران هم به همین ترتیب بیکار می شوند. مدیریت بنگاه دلیل این تغییرات را عدم توانائی بنگاه در پرداخت حقوقها اعلام می کند. اما ما می دانیم که پرداختهای غیر معمولی به بعضی از مدیران و همکاران آنها صورت گرفته است، که به مبالغی حدود ۱۰ تا ۱۶ هزار مارک بالغ می شود. ما می خواهیم که این مساله هر چه زودتر روشن شود که به چه کسی، چه مبلغی و به کدام دلیل پرداخت شده است. ما همچنین از مدیریت بنگاه می خواهیم که هر چه زودتر جزئیات مربوط به تشکیل شرکتی با مسئولیت محدود را ارائه دهد. سهامداران چه کسانی هستند؟ با چه مبالغی صاحب سهام شده اند؟ آیا درست است که پنج مدیر با مبلغی حدود دو میلیون و دویست هزار مارک در بین سهامداران وجود دارند؟ این پول از کجا آمده است؟ شرکت با مسئولیت محدود چگونه به بنگاه ما پول پرداخت کرده است؟ ما می خواهیم که همه کارکنان بنگاه جمع شوند و توضیحات مدیریت را در این موارد بشنوند. مدیریت "بی.جی.ال" باید برکنار شود و یک شورای واقعی در بنگاه انتخاب شود که تنها ارگان سخنگوی کارکنان باشد. حتی یک اخراج هم نباید صورت بگیرد. روی تمام تحقیقات و معاملات باید کنترل کامل شورا برقرار شود.

ادعای آنها بی اساس است. ثانیاً ما بخوبی می دانیم که سیاست "تفرقه انداز و حکومت کن" یک سیاست شناخته شده سرمایه داران است. رابطه ما با مهاجرین محدود است ولی از همین رابطه محدود هم استفاده می کنیم. ما همه به نحوی در این جامعه تحت ستم هستیم و باید به هم کمک کنیم. ما این تلاش را آغاز کرده ایم و امیدواریم که آنرا گسترش دهیم.

حمله ارتش هندوراس به کارگران اعتصابی کشت موز

با حمله ارتش به اعتصاب پایان داد. کمپانی "تلا ریل رود" که کارگران اعتصابی را در استخدام دارد بزرگترین تولید کننده موز در آمریکای مرکزی است و در سال ۲۳ میلیون صندوق موز با نام تجاری "چی کی تا" به آمریکا و اروپا صادر می کند. "نیکلاس ریورا" دبیرکل اتحادیه کارگران موز که از قویترین اتحادیههای کارگری در هندوراس است، پس از حمله ارتش گفت، ما تصمیم گرفتیم که برای حفظ جان کارگران پیشنهاد ۲۵ درصد را قبول کنیم و به اعتصاب

مرکز خبری کارگرمروز: شب سوم اوت، به دستور دولت هندوراس، صدها سرباز مسلح به همراه تانک و تجهیزات نظامی به کارگران اعتصابی کشت موز یورش بردند تا به اعتصاب ۴۲ روزه آنها بر سر افزایش دستمزد خاتمه دهند. در این حمله وحشیانه دو کارگر به ضرب گلوله مجروح شدند.

به گزارش تایمز مالی، مطالبه کارگران ۶ درصد افزایش دستمزد بود و دولت هنگامیکه کارگران پیشنهاد ۲۵ درصد افزایش دستمزد را نپذیرفتند

رومانی

اعتصاب کارگران

مرکز خبری کارگرمروز: روز ۲۲ اوت، ۳۰ هزار کارگر اتومبیل سازی در رومانی در اعتراض به کمبود و بحران مواد خام دست از کار کشیدند و خواهان دیدار با "پترو رومان" نخست وزیر شدند. به گزارش "تایمز مالی"، کارگران از روز ۲۰ اوت دست به اعتصابات اخطاری زدند. این اعتصابات به فراخوان اتحادیه مستقل کارگران در رومانی که در صنایع اتومبیل سازی ۱۶۰ هزار عضو دارد صورت گرفت. یکی از رهبران اتحادیه درباره علت اعتصاب گفت، ما نمی توانیم کار کنیم زیرا مواد خام وجود ندارد. بنا به این گزارش بدنبال اعتصاب ۳۰ هزار کارگر در یک استادیوم گرد آمدند تا با مقامات دولت مذاکره کنند. یکی از رهبران کارگران پس از این دیدار گفت، آنها قولهای ناروشتی دادند. جو اینجا بسیار حساس است و کارگران صبرشان تمام شده است آنها سند و تضمین می خواهند و نه فقط حرف و قول.

ادامه

اعتصابات کارگری در شوروی

به گفته تاس، همزمان با اعتصاب رانندگان کیف، در شهرهای اولیانفسک، و کوبیشف نیز که هر دو از مناطق مهم صنعتی شوروی هستند اعتراضات دیگری برای بهبود شرایط کار و زیست در جریان بوده است. در کوبیشف، کارگران چند کارخانه بزرگ صنعتی بدلیل کمبود سیگار دست به اعتراض زدند.

به گزارش روزنامه "سویتسکایا روسیا" اعتراض بر سر کمبود سیگار سرعت کارگران بخش هواپیما سازی، کارگران بخش موتور سازی، کارگران فولاد و همچنین کارگران بلرینگ سازی را به اعتصاب کشاند، بطوریکه مدیران کارخانهها برای جلوگیری از وسعت اعتصاب بلافاصله کارشان را رها کردند و در سراسر کشور به جستجوی تنباکو پرداختند. در اولیانفسک نیز کارکنان کتابخانهها از جمله در اعتراض به شرایط کارشان دست از کار کشیدند.

مرکز خبری کارگرمروز: روز ۲۴ ژوئیه کارگران وسائل نقلیه عمومی در کیف پایتخت اوکراین برای بهبود شرایط کار و افزایش دستمزد دست به اعتصاب زدند.

به گزارش خبرگزاری تاس، اعتصاب کارگران در کیف که اکثر رانندگان زن هستند بدنبال اعتصاب اخطاریشان در روز ۶ ژوئیه صورت گرفت. کارگران خواهان افزایش دستمزد و مزایا برای رانندگان، کاهش سن بازنشستگی زنان به پس از ۲۰ سال خدمت، بهبود وضعیت مسکن، جریان دستمزد و خسارت برای کارشان در طی و پس از واقعه چرنوبیل، و همچنین تخصیص کالاهای بیشتر به منطقه هستند. اعتصاب رانندگان علیرغم وجود قانونی در شوروی، که هرگونه اعتصابی را برای رانندگان بخش خدمات وسائل نقلیه عمومی ممنوع می کند، صورت گرفت.

اوفه تامسون در گفتگو با کارگر امروز

اوفه تامسون پیش از ده سال است که دبیر فدراسیون اتحادیه‌های کارگران حرفه‌ای دانمارک است. این فدراسیون ۹ هزار عضو دارد. اوفه تامسون در ماه ژوئن امسال با پیمان آزادی همکار کارگزاران در دانمارک پیرامون وضعیت سازمان سراسری کارگران دانمارک "ال.او"، قراردادهای دسته جمعی، ۳۵ ساعت کار در هفته، راسیسم، و پیامدهای "بازار داخلی اروپا" برای کارگران دانمارک، گفتگویی داشت که بخشهایی از آنرا می‌خوانید.

کارگر امروز: قرار دادهای دسته جمعی چگونه منعقد می‌شوند؟
 اوفه تامسون: مذاکرات حول قراردادهای دسته جمعی تا قبل از سال ۱۹۸۷ هر دو سال یکبار انجام می‌شد. اما در این سال یک قرارداد دسته جمعی چهار ساله منعقد شد که تا اول مارس ۱۹۹۱ اعتبار دارد و تنها چیزی که برای مذاکرات ۱۹۸۹ مانده بود مسئله دستمزدها بود که چیزی عاید ما نشد. این قرارداد حداقل برای رشته‌های مانند حرفه‌ای تقریباً فاجعه آمیز بود. برای گروه‌های شغلی خیلی بزرگ مثل برقکاران و لوله کشها هم وضع بهتر نیست. تمام رشته‌های شغلی که در معرض پیشرفت شدید تکنولوژیکی هستند، نیاز به تطبیق قرارداد کار خود با وضعیت جدید دارند. در واقع ما به قراردادهای یکساله نیاز داریم و این با این قرارداد چهار ساله، دیگر نمی‌توانیم توافقی فنی خود را در قرارداد تغییر دهیم. در دوره اخیر دستگاه "دسک.تاب" به بازار آمده و در خیلی جاها متداول شده است. این در قرارداد دسته جمعی پیش بینی نشده و در نتیجه تا مارس ۱۹۹۱ امکان گرفتن حق خود را نداریم و این "ال.او" است که این وضع را بوجود آورده است. قدرت بی نظیر "ال.او" از اینجا ناشی می‌شود که حدود ۹۷ درصد کارگران دانمارک در آن سازمان یافته‌اند و در تمام جهان تنها سوئد است که کارگران متشکل بیشتری دارد. بعنوان مثال در فرانسه تنها ۳۵ درصد کارگران عضو اتحادیه هستند. اوضاع آلمان هم به همان خرابی است. در دانمارک بیش از ۹۰ درصد کارگران متشکلند و در نتیجه امکانات عظیم مالی داریم، الان فدراسیونها در

اکنون تمام جنبش اتحادیه‌ای، حداقل ۹۰ درصد آن، پاسیو شده است. کاملاً پاسیو. دلایل چیست؟ چرا این دو میلیون نفر که یک و نیم میلیون در "ال.او" و نیم میلیون در "اف.تی.اف" متشکل هستند، هر روز سر کار رفته و دست اندازی به حقوق خود را تحمل می‌کنند؟ چرا مبارزه نمی‌کنند؟ دلایل بسیار ساده است: "ال.او" روشی را پایه ریزی کرده که نه مطالبات واقعی کارگران، بلکه مسائل ناروشن و دهن پرکنی را طرح می‌کند که کارگران حاضر به مبارزه در راه آنها نیستند. می‌توانم به دو نمونه اشاره کنم. در دهه ۷۰ یک محفل قوی از نمایندگان کارگران شرکتی بزرگ داشتیم که هر ماه چندین بار دور هم جمع می‌شدند و سر مسائل مختلف بحث می‌کردند. این یک نوع انجمن

در بقیه فدراسیونها انتخابات به این صورت است که یک مجمع خبرگان، رهبران را انتخاب می‌کنند. لایه می دانید مجمع خبرگان چیست: یک عده افراد که به مرور بیشتر و بیشتر با هم قاطی و خودمانی می‌شوند و دست آخر یک هسته کوچک می‌ماند که همه‌شان استخوانی گیر آورده‌اند، همه‌شان از لحاظ مزد وابسته هستند، همه‌شان بهرحال امیدوارند استخوانهای بیشتری گیر بیاورند، از اینرو هرگز علیه وضع موجود رای نمی‌دهند و مسئله دقیقاً همین است.

فعالتهای مختلف بود و مطالبه ۳۵ ساعت کار در هفته از همینجا مطرح گشت. این مطالبه در طول ده سال قدرت عظیمی یافت و بزرگترین تظاهرات برپاگشت. هر بار تا ۲۰ هزار نفر در تظاهرات نزدیک مجلس شرکت می‌کردند. اما "ال.او" در مذاکرات حول قراردادهای دسته جمعی در طول دهه ۷۰ هر بار مطالبه‌های بنام "دمکراسی اقتصادی" را بعنوان مطالبه اصلی مطرح می‌کرد. ما تقاضای مزد بیشتر می‌کردیم، ما خواهان ساعات کار کمتر بودیم، ولی سازمان فراگیر ما خواهان چیزی بود که از طرف کارگران هیچ موسسه‌ای مطرح نشده بود، یعنی دمکراسی اقتصادی که کارگران می‌بایست بهای آنرا بپردازند.

الان در دهه ۸۰ "ال.او" مطالبه "بازنشستگی بازار کار" را مطرح می‌کند. ولی در محلهای کار، کارگران مطالبات دیگری دارند: توافق در مورد تکنولوژی، امنیت شغلی، اینکه بالاخره باید ۳۵ ساعت کار در هفته پیاده شود، و اینکه نباید فقیرتر شد و باید قدرت خرید حفظ شود. ولی "ال.او"، سازمان خودمان، خواهان "بازنشستگی بازار کار" است که به روایت خودشان قدرت خرید تمام کارگران دانمارک را ۶ درصد کاهش می‌دهد. این تاراج مالیاتی که از سه حکومت محافظه‌کار داریم کافی نیست و حال باید خودمان خرج "بازنشستگی بازار کار" را هم بپردازیم. خود کارگران می‌گویند: مسئله ما که این نیست. حق بازنشستگی یکی از مواد حقوق بشر در دانمارک است. ما همه مالیات می‌دهیم و وضع همه باید یکسان باشد. اگر طرح "بازنشستگی بازار

لایه می دانید مجمع خبرگان چیست: یک عده افراد که به مرور بیشتر و بیشتر با هم قاطی و خودمانی می‌شوند و دست آخر یک هسته کوچک می‌ماند که همه‌شان استخوانی گیر آورده‌اند، همه‌شان بهرحال امیدوارند استخوانهای بیشتری گیر بیاورند، از اینرو هرگز علیه وضع موجود رای نمی‌دهند و مسئله دقیقاً همین است.

● ک.ا: ارزیابی شما از نقاط قوت و ضعف جنبش اتحادیه‌های دانمارک در حال حاضر چیست؟
 ● ا.ت: همانطور که گفتم قوت ما یکی درصد بسیار بالای کارگران متشکل، و دیگری ثروت هنگفت ماست. ضعف ما ناشی از غیر فعال بودن باور نکردنی بخش فوقانی رهبری است. واضح است که باید اعضا

بنظر ما این وظیفه دولت است که همه حق بازنشستگی داشته باشند. وقتی آدم یک عمر بنحوی به جامعه خدمت می‌کند باید شامل حق بازنشستگی باشد تا بتواند در پیری هم زندگی شایسته‌ای داشته باشد. ما حاضریم خرج آنرا روی مالیات بدهیم، ولی نه از طریق این طرح لعنتی که ۱۰ درصد مزدمان را کم کرده و آنرا در یک بنیاد مالی بزرگ به مدیریت "ال.او" بریزد. راه و رسم حقوق بازنشستگی که این نیست. این اصلاً عادلانه نیست. این ضد اجتماعی است!

(از جمله بیکاران) را بسیج کرده و در کار دخالت دهیم. بنظر من خیلی زنده است که "ال.او" با تمام قدرتی که دارد هیچ فکری در مورد تامین کار (یا بهرحال تامین شرایط یک زندگی مناسب) برای ۲۵۰ هزار عضو بیکار خود نکرده است. حتی بیکار هم که شده برای بیکاران فراخوان به تظاهرات نداده است. ابدا سعی نکرده از قدرت خود برای پیشبرد مطالبات کارگران استفاده کند. ما در این اتحادیه کوچکمان بارها و بارها حرفمان را از طریق بلوکه کردن شرکتها و جلوگیری از ورود و خروج اجناس به آنها پیش برده‌ایم. اما "ال.او" ابدا به این نوع مبارزات دست نمی‌زند. فدراسیون ما کوچک است و آنها قدرت و نیروی فدراسیونهای بزرگ خود را بکار نمی‌برند. بنظر من این خیلی تو چشم می‌زند

"ال.او" ابدا فعالیت مهمی برای جهت دادن به افکار عمومی و جلوگیری از راسیسم موجود در دانمارک نکرده است. چیزی که قاعدتاً باید یکی از بزرگترین وظایف ما باشد. ما از طرف جنبش اتحادیه‌های دانمارک میلیونها کرون به جنبشهای آزادیبخش در سراسر جهان کمک می‌کنیم. خود من در کمیته‌ای هستم که مسئول تقسیم این پولهاست. ولی در عین حال دست رو دست گذاشته و می‌پذیریم که دانمارکیها بیشتر و بیشتر راسیست شوند، بدون اینکه تلاشی برای تغییر جو بکنیم.

● ا.ت: نه نمی‌توان، به این دلیل ساده که این افرادی که در راس "ال.او" هستند از طریق رای گیری عمومی کارگران محلهای کار انتخاب نمی‌شوند. یک کنگره آنها را انتخاب می‌کند. متأسفانه الان تعداد افراد این کنگره را به ۱۰ تا ۲۰ نفر کاهش داده‌اند. در این کنگره از روسای اتحادیه‌ها و دو یا سه نفر از اعضای هیات اجرایی هر فدراسیون تشکیل می‌شود. و از آنجا که از هر ۱۰ رهس اتحادیه در دانمارک، ۹ نفرشان سوسیال دمکرات است، پس در هیات مدیره حزب سوسیال دمکرات قرار می‌گذارند که چه کسانی باید در هیات مدیره "ال.او" باشند، و اگر کسی "مسئله" داشته باشد کنارش می‌گذارند، فقط اقلیتی از افراد رای مخالف می‌دهند. ولی من به جرات ادعا می‌کنم که اگر روشی دمکراتیک بر "ال.او" حاکم بود حتی یک نفر از رهبری فعلی "ال.او" در مقام خود باقی

واضح است که اگر مطالبه اصلی ما طرح پیشنهادی "بازنشستگی بازار کار" "ال.او" باشد نخواهیم توانست. و این بمعنی پشت کردن دوباره ما به بیکاران خواهد بود. در حالی که ما با کم کردن ساعات کار به ۳۵ ساعت به بیکاران کمک می‌کنیم. کار شیفی حتی ممکن است ۳۲ ساعت شود. این باعث بالا رفتن قابل توجه اشتغال می‌گردد. مثلاً الان ۸۰ درصد شرکتیهای گرافیک سه شیفتی کار می‌کنند. اگر ساعات کار کم شود، ناچار خواهند شد کار را چهار شیفتی کنند، یعنی یک سری کارگر جدید سر کار می‌روند. اگر مثلاً کارخانه‌های بزرگ تولید کاغذ دیواری، ورق آهن و فولاد سازی و نساجی را در نظر بگیریم، باید گفت اینها نمی‌توانند دستگاههای خود را خاموش کنند چون روشن کردن دوباره آنها سه چهار ساعت طول می‌کشد. پس مجبورند کار را چهار شیفتی کنند. از اینرو بی‌نهایت مهم است که بتوانیم ۳۵ ساعت کار را عملی کنیم. و این بسیار ساده است بشرطی که به آن اهمیت کافی بدهیم. در محلهای کار بدان بسیار اهمیت می‌دهند، نه فقط

بعنوان همبستگی با همکاران بیکاران بلکه علاوه از این لحاظ که کم شدن ساعات کار برای فرد ارزشهای اجتماعی دارد. زیرا می‌توان وقت بیشتری را با خانواده گذراند و فرصت پرداختن به فعالتهای دیگر را یافت. ولی در مورد این مسئله هم جهتگیری "ال.او" پشت کردن به کارگران است.

● ک.ا: یکی از مسائلی که اخیراً در دانمارک زیاد مورد بحث محافل مختلف بوده جریان تثبیت دستمزدهاست. طرحهای مختلفی از جمله توسط سازمانهای اروپایی ارائه می‌شود دایر بر اینکه افزایش دستمزدها در دانمارک کاملاً متوقف شود. این جریان به کجا می‌انجامد؟ آیا "ال.او" با این طرحها موافقت خواهد کرد؟
 ● ا.ت: نه. موافقت نخواهند کرد. با توجه به مطالبی که گفتم روشن است که من دل خوشی از "ال.او" ندارم. ولی چون سالها در کنفرانسیان شرکت کرده‌ام، نمی‌دانم که توقف افزایش مزدها دور از تصور است و کسی زیر بار آن نخواهد رفت. به این علت که بزرگترین فدراسیونهای دانمارک، که بیشترین نفوذ را در "ال.او" دارند، در عین حال کم دستمزدترین فدراسیونها هستند؛ فدراسیون کارگران ساده مرد "اس.ای.دی" بیش از ۳۰۰ هزار عضو، فدراسیون کارگران ساده زن "کو.ا.دی" بیش از ۱۵۰ هزار عضو و فدراسیون "هو.کو" که زنان متصدی صندوق و دستیاران دفتری را تحت پوشش خود دارد ۳۰۰ هزار عضو دارند. یعنی بخش اعظم اعضای "ال.او" کارگرانی با دستمزدهای پائین هستند. تمام این سازمانها در هیات اجرایی "ال.او" نماینده دارند و همراه سوسیال دمکراتها زیر بار هر چیز را نمی‌توان بارشان کرد و آن انجام دستمزدهاست. محال است. چون اعضای "ال.او" "بازنشستگی بازار کار" نمی‌خواهند، آنها مزد می‌خواهند، به مزد احتیاج دارند. یک زن متصدی صندوق که در سوپر مارکت خریداری می‌کند نصف یک کارگر ساده عضو فدراسیون حرفه‌ایها مزد می‌گیرد. فقط نصف. پس مطالبه او افزایش دستمزد است. به این علت مسئله انجام دستمزدها از صحنه خارج می‌شود. کاملاً. اگر

● ا.ت: بله. هیچ شکی نیست که ده سال پیش اگر واقعا می‌خواستیم، می‌توانستیم آنرا پیاده کنیم. اما

کشتی بردگان از حرکت باز ایستاد

ادامه از صفحه ۱

این کشتی مسافربری متعلق به خطوط کشتیرانی فرد اولسن است که با استخدام کارگران فیلیپینی با دستمزدی بسیار ناچیز و با شرایط کاری برده وار می‌کوشد سودهای هنگفت به جیب بزند و در رقابت با سایر کشتیهای اسکانديناوی دست بالا را بدست آورد. این کشتی در تروز به ثبت کاری تروز را رعایت نمی‌کند اجازه کشتیرانی در آبهای این کشور را ندارد، ولی مجاز است در آبهای بین‌المللی کشتیرانی کند.

کارگران فیلیپینی که اکثریت قریب به اتفاق کارگران این کشتی را تشکیل می‌دهند مجبورند روزی ده ساعت کار کنند، از تعطیلی آخر هفته محرومند، و بطور متوسط ساعتی ۸ کرون مزد می‌گیرند.

همکار ما پیمان آزادی در کپنهاک، در رابطه با مبارزات اخیر، مصاحبه‌ای با بنت موس، سخنگو و رهبر اتحادیه رستورانها و آبخو سازی دانمارک انجام داده است. این اتحادیه کارکنان کلیه هتلها، رستورانها و آبخو سازیهای دانمارک را نمایندگی می‌کند. تعداد زیادی از اعضای این اتحادیه در کشتیها کار می‌کنند.

این اتحادیه نقش مهمی در تحریم کشتی بلک پرینس ایفا کرده است. بخشهایی از این مصاحبه را در زیر ملاحظه می‌کنید:

● کارگر امروز: کمی درباره شرایط کار در کشتی بلک پرینس صحبت کنید.

● بنت موس: شرکت فرد اولسن، صاحب این کشتی، یک شرکت بزرگ و ثروتمند کشتیرانی تروزی است که سعی می‌کند از طریق بهره کشی از انسانهای فقیر جهان سوم ثروت زیادی به جیب بزند. باید بگویم که این اولین بار است که ما در اسکانديناوی چنین مساله‌ای را تجربه می‌کنیم که شرکتی برای استخدام ملوان و کارگر به فیلیپین برود و با دستمزدی بسیار نازل عده‌ای را استثمار کند که سود خیلی بیشتری عایدش شود.

● ک.ا: در مبارزه علیه کشتی بلک پرینس چه اهدافی را دنبال می‌کنید؟

● ب.م: ما می‌خواهیم جلوی این استثمار وحشیانه خارجیا گرفته شود، قراردادهای دسته جمعی رعایت و شامل همه گردد، منجمه فرد اولسن، این یعنی حقوق، دستمزد و قوانین کار برابر بدون در نظر گرفتن ملیت و کشور و غیره.

خواست رعایت قرارداد کار یک

مطالبه قدیمی ماست که از طرف اتحادیه‌های دیگر هم در دانمارک و هم در سوئد مورد پشتیبانی قرار گرفته است.

● ک.ا: آیا اتحادیه‌های دیگر از شما پشتیبانی می‌کنند؟

● ب.م: در حال حاضر این ما هستیم که در رابطه با رستورانها شروع کرده‌ایم. اتحادیه بزرگ کارگران متخصص در دانمارک هم مطالباتی را در رابطه با کارگران بنادر مطرح کرده است. در ضمن اتحادیه بازرگانی، که اتحادیه بزرگی است، و چند اتحادیه دیگر هم نوعی از مبارزه ما پشتیبانی کرده‌اند. ما حق داریم از هر طریق ممکن به فرد اولسن فشار بیاوریم. مثلا میتوان از تحویل نفت به کشتی خودداری کرد، یا اینکه از برداشتن آشفالهای کشتی هایش جلوگیری بعمل آورد، آبخو و نوشابه به آن تحویل نداد، کارگران چاپ حاضر به چاپ بروشورها و اوراق تبلیغی این شرکت نشوند، کارگران فلزکار از تعمیر کشتی‌ها خودداری کنند. ما تمام این امکانات را در اختیار داریم و تا زمانی که قرارداد کار

رعایت نشود می‌توانیم تمام این امکانات را که جنبش اتحادیه‌ای دانمارک در اختیارمان می‌گذارد در خدمت مبارزه مان بکار بگیریم.

● ک.ا: آیا "ال.او" از مبارزه شما پشتیبانی می‌کند؟

Union, talked the labour of the trade commentary is lucid and radical and Danish LO. We Thomsen's ny comments

بنت موس

● ب.م: در پائیز گذشته جنبش اتحادیه‌ای اروپای شمالی در دانمارک گرد آمدند و درباره وضعیت بحرانی موجود بحثهای جدی‌ای در گرفت. در آنجا به شرکت کشتیرانی فرد اولسن که قصد دارد تمام قراردادهای را زیر پا بگذارد و کارگران فقیر جهان سوم را استثمار کند هم اشاره شد. در همین رابطه دو بار هم در دفتر "ال.او" جلسه گرفته شد. طبیعا اتحادیه سراسری دانمارک از این حرکات اعتراضی علیه فرد اولسن پشتیبانی می‌کند و در رابطه با هماهنگ کردن این حرکات نقش بزرگی ایفا کرده است.

● ک.ا: آیا در کشورهای دیگر هم در این رابطه حرکتی انجام گرفته؟

● ب.م: اتحادیه‌های سوئد در این

زمینه خیلی فعال هستند و از شروع کار بلک پرینس تظاهرات و حرکات زیادی داشته‌اند، که از حرکات ما پیشروتر بوده است. تظاهراتهای فعال و سازمانیافته‌ای داشته‌اند. ما در مقایسه هنوز در قدمهای اول هستیم. برای مثال سه اتحادیه بزرگ کارگران شهرداری، اتحادیه ملوانان و کارگران ترانسپورت به اعضایشان فراخوان داده‌اند که از حرکت ما پشتیبانی کنند. این مثال خوبی است برای همکاری بین‌المللی جنبش اتحادیه‌های بین دانمارک و سوئد.

● ک.ا: شرایط کار کارگران فیلیپینی به چه صورت است؟

● ب.م: کارگر فیلیپینی بطور متوسط ماهیانه معادل ۲۵۰۰ کرون (۲۰۰ دلار) دستمزد دارد. این کل حقوق اوست. آنها ۱۲ ماه کار می‌کنند، با هفته‌ای ۷۰ ساعت، بدون تعطیلی، و بدون دستمزد اضافه کاری، و بدون اضافه دستمزد بابت روزهای تعطیل. این قرارداد رسمی سندیکای کارگران فیلیپینی و شرکت فرد اولسن است. طبق قانون کار دانمارک کارگر برای این ساعات کار باید مبلغی معادل ۲۵ هزار کرون دستمزد بگیرد. البته باید اضافه کنم که در اینجا کمتر کسی حاضر است اینهمه کار کند. یعنی کارگر فیلیپینی دارد برای کار مشابه یک پنجم کارگر دانمارکی حقوق می‌گیرد.

نظر ما اینست که کارگران فیلیپینی، مثل سایر خارجیا، خوش آمده‌اند که هر کجا که می‌خواهند کار کنند. مساله اینست که قانون کار ما شامل آنها شود.

مجبوریم با کارگران دیگر کشورهای بازار مشترک رقابت کنیم. سطح زندگی در این کشورها بسیار پائینتر از دانمارک است. به این علت است که از بازار داخلی می‌ترسیم. همین دیروز شاهد موضوع ناچوری بودیم که ربطی هم به بازار داخلی اروپا ندارد. ۱۰۰ دوزنده زن از یک شرکت نساجی دانمارک اخراج شدند، چون این شرکت به لهستان منتقل شد. کارگران دوزنده از کم دستمزدترین کارگران دانمارک هستند. ولی دختران لهستانی فقط ۲۵ درصد مزد دختران دانمارکی را طلب می‌کنند.

یعنی الان مسئله ما دو تاست. یکی مسئله بازار داخلی اروپا که تمام شرکتیهای ۱۲ کشور بازار مشترک می‌توانند به دانمارک هجوم آورده و شرکتی دانمارکی را از رقابت بدر کنند و بگویند که ما فلان کار را با کارگرانمان که مزد کمتر می‌گیرند و ساعات بیشتری کار می‌کنند، انجام می‌دهیم! این کارگران حقوق ایام تعطیلات ندارند، اضافه حقوق یکشنبه می‌بازد. از این لحاظ ما نگران بالا رفتن بیکاری هم هستیم.

● ک.ا: فکر می‌کنی یک همبستگی بین جنبش اتحادیه‌های کارگری دانمارک و دیگر کشورهای اروپایی بوجود آید؟

● ا.ت: بله. ما هم از طریق مختلف از جمله فدراسیون خودمان روابط خوبی با اتحادیه‌های کارگری دیگر کشورها داریم. ولی تنها کاری که از این طریق می‌توانیم صورت دهیم این است که با این اتحادیه‌ها قرار بگذاریم که کارگرانی را که با مزد کم کار می‌کنند به دانمارک نفرستند. ولی برای آنها مسئله بدین سادگی نیست، برای ما ساده است. برای آنهايي که فقط ۲۲ درصد کارگران را تشکیل کرده‌اند، مسئله ساده نخواهد بود. چون قرارى که با ما می‌گذارند فقط در مورد ۲۲ درصد کارگراشان صدق می‌کند. ولی ۷۸ درصد بقیه چی؟ آنها که در قید هیچ قرار و مداری نبوده و ابتدا تحت کنترل اتحادیه‌ها نیستند. آنها براحتی به اینجا خواهند آمد. و اگر مزدی که در کپنهاک می‌گیرند حتی دو برابر مزد معمولشان باشد، این تنها نصف مزد کارگر دانمارکی خواهد بود. ترس ما از این جهت است که شرایط کار و سطح دستمزدهای ما پنجاه سال به عقب برگردد، چون

انگلستان قید شده کار می‌کنند و دستمزدی برابر یک سوم دستمزدی که کارگران انگلیسی برای انجام همان کار می‌خواهند، دریافت می‌کنند. سر این موضوع شرکت پرتغالی در دادگاه بازار مشترک برده شد. ترس و وحشت ما به این دلیل است. همه سفارشهای کاری باید به مناقصه آزاد گذارده شوند. در نتیجه شرکتیهای خارجی نرخهای کمتری از شرکتیهای دانمارکی پیشنهاد کرده، با کارگران خود و قراردادهای کار خود آمده و کار را انجام می‌دهند. می‌توانیم مجسم کنیم که مثلا برای پروژه‌های بزرگ ساختمان و تاسیسات، پرتغالیها و ایتالیاییها به دانمارک آمده و ده تا ده تا تو آونکها می‌چند و ۱۲ تا ۱۶ ساعت در شبانه روز کار می‌کنند (درست مثل دانمارکیها در گروئلند، از این نظر تفاوتی نیست) ولی مزدشان در مقایسه با مزدی که کارگر دانمارکی برای همان کار طلب می‌کنند، بطور وحشتناکی کم است. خلاصه اینکه کارگر دانمارکی این رقابت را صرفا بخاطر دستمزد می‌بازد. از این لحاظ ما نگران بالا رفتن بیکاری هم هستیم.

● ک.ا: فکر می‌کنی یک همبستگی بین جنبش اتحادیه‌های کارگری دانمارک و دیگر کشورهای اروپایی بوجود آید؟

● ا.ت: بله. ما هم از طریق مختلف از جمله فدراسیون خودمان روابط خوبی با اتحادیه‌های کارگری دیگر کشورها داریم. ولی تنها کاری که از این طریق می‌توانیم صورت دهیم این است که با این اتحادیه‌ها قرار بگذاریم که کارگرانی را که با مزد کم کار می‌کنند به دانمارک نفرستند. ولی برای آنها مسئله بدین سادگی نیست، برای ما ساده است. برای آنهايي که فقط ۲۲ درصد کارگران را تشکیل کرده‌اند، مسئله ساده نخواهد بود. چون قرارى که با ما می‌گذارند فقط در مورد ۲۲ درصد کارگراشان صدق می‌کند. ولی ۷۸ درصد بقیه چی؟ آنها که در قید هیچ قرار و مداری نبوده و ابتدا تحت کنترل اتحادیه‌ها نیستند. آنها براحتی به اینجا خواهند آمد. و اگر مزدی که در کپنهاک می‌گیرند حتی دو برابر مزد معمولشان باشد، این تنها نصف مزد کارگر دانمارکی خواهد بود. ترس ما از این جهت است که شرایط کار و سطح دستمزدهای ما پنجاه سال به عقب برگردد، چون

امنیت و آسایش کارگران و ایجاد قوانین درست و حسابی مسکن، حرف را بر می‌گرداند سر خارجیان که اگر می‌توانستیم از شر این خارجیان خلاص شویم هیچ مشکلی نمی‌ماند. اینجاست که جنبش اتحادیه‌ای به طرز اسف باری کوتاهی می‌کند. چون اگر ده سال پیش شروع می‌کردند (البته الان هم می‌توانند شروع کنند) واقعا می‌توانستند جلوی این وضع را بگیرند و الان ابدا این مشکل راسیسم را نداشتیم. می‌توانستند به این نکته اشاره کنند که ما خودمان از کارگران خارجی خواستیم بیایند، و در مورد پناهندگان نیز مسئولیت اجتماعی داریم که مرزها را باز بگذاریم. این یک مسئله اخلاقی و اجتماعی است که مردم دانمارک واقعا حاضر به حل آن هستند. ولی ما سراغ مردم لرفتم و توضیح ندادیم و رسوائی همین جاست. در همان حال میلیاردها کرون برای بخش نظراتمان داریم. با اجازه از تو می‌پرسم شما در باره "کمیته کارگران خارجی" که "ال.او" تشکیل داده چی شنیده‌اید؟ مسلما هیچی! حتی یک برشور هم تهیه نکرده‌اند! تشکیل این کمیته را ما با اکثریت قاطع در یک کنفرانس به "ال.او" تحمیل کردیم. این کمیته تشکیل شده و الان که پنج شش سال از تشکیل آن می‌گذرد ما ابدا هیچی از آن نشنیده‌ایم. آنها هیچ فعالیت تعرضی نکرده‌اند. و در حقیقت مسئله ما همین است.

● ک.ا: ممکن است درباره "بازار داخلی اروپا" توضیح بدهید. اینطور پیداست که "بویژه" در دانمارک نگرانیهایی در مورد بازار داخلی و جابجایی نیروی کار در اروپا وجود دارد. نه از این جهت که کارگران بیشتری به اینجا خواهند آمد بلکه از این نظر که قراردادهای دسته جمعی نقض خواهند شد، چون کارفرماها از نیروی کار ارزان کشورهای اروپای جنوبی استفاده خواهند کرد. نظر شما چیست؟

● ا.ت: من هفته پیش در بروکسل بودم. کمیسیون بازار مشترک حکمی در مورد یک شرکت بزرگ انگلیسی که برنده مناقصه یک سفارش بزرگش یک شرکت پرتغالی بود صادر کرد. این شرکت پرتغالی کارگران خودش را آورده به انگلستان و کار را با مزد و شرایط کاری که در پرتغال معمول است انجام داده بود. به این معنی که مثلا ده ساعت کار هفتگی بیشتر از آنچه در قراردادهای دسته جمعی

زمینه "ال.او" وظیفه خود را انجام داده است. بنظر من آنها تا حد خیلی زیادی در مسئولیت اوضاع امروز شریک هستند.

● ک.ا: مسئله دیگری نیز وجود دارد و آن اینکه احزاب دست راستی مثل حزب ترقی در دانمارک، همینطور احزابی در اروپا، تقصیر بسیاری از مشکلات اجتماعی نظیر بیکاری و کمبود مسکن را گردن خارجیان و بطور کلی گروههای اقلیت می‌اندازند. فکر نمی‌کنی برداشت طبقه کارگر دانمارک نیز این است که اگر خارجیان در دانمارک نبودند، بسیاری از مسائل نظیر مشکلات اقتصادی و مسکن و غیره حل می‌شدند؟

● ا.ت: اگر این سوال را ده سال پیش می‌پرسیدی من جواب دیگری می‌دادم. ولی امروز بر این باورم که احزاب دست راستی چنان پیشروی چشمگیری داشته‌اند و راه حلهای سطحی آنها چنان عامه پسند شده که خیلی از کارگران که بیکار می‌شوند، به استدلالهای این احزاب روی می‌آورند. مثلا اینکه اگر این ۵۰ هزار خارجی در دانمارک نبودند، از این ۵۰ هزار شغل یکی هم بمن و تو می‌رسید، انگار بیکاری تقصیر خارجیان است و عاملش سیاست حکومت نیست. یعنی نباید با کارفرماها مبارزه کنیم. نخیرا کافی است خارجیان را بیرون کنیم تا ۵۰ هزار کار بیشتر داشته باشیم.

کسی که مسکن ناچوری دارد، یا اصلا مسکن ندارد، می‌گوید که ۵۰ هزار خارجی داریم که ۱۵ هزار خانه را اشغال کرده‌اند. اگر بتوانیم آنها را بیرون کنیم، یک خانه هم بمن می‌رسد. اینجاست که بنظر من "ال.او" به یکی از مهمترین وظایفش، یعنی کار کردن روی افکار اعضا و اطرافیانسان که ۷۵ درصد جمعیت دانمارک را تشکیل می‌دهند، پشت کرده است. "ال.او" می‌توانست اینها را آگاه کند که آخه لامصب مسئله این نیست، مسئله این جامعه سرمایه‌داری و حکومت محافظه کارش است که می‌گوید سرلشتر هر کس در دست خودش است. به این علت است که خانه سازی کاملا راکد شده و کار صنایع بجایی رسیده که می‌گویند هر چه بیشتر کارگر اخراج کنیم و بجای آنان ماشین آلات مصرف کنیم به همان نسبت درآمدمان بیشتر می‌شود و گور بابای مردم. بجای تمرکز نيزوها بروی بستن توافقیهای تکنولوژی، توافقیهایی در مورد

صحبت انجماد دستمزد! شود حتی "ال.او" باید سوراخ موش پیدا کند.

● ک.ا: کارگران خارجی در دانمارک در رابطه با اتحادیه‌ها دارند. این یک بخش سوال است. بخش دیگر مربوط به راسیسم است، در دانمارک مبارزه اتحادیه‌ها با راسیسم به چه صورت است؟ چه اقدام عملی در مورد مسئله نژادپرستی انجام می‌شود؟

● ا.ت: ناچارم این مطلب را به دو بخش مثبت و منفی تقسیم کنم. البته ما خارجیان زیادی در فدراسیون حروفچینها داریم، در درجه اول کارگران ساده نظیر چاپچی. این بسیار مثبت است که این افراد صرف نظر از اینکه هندی، ترک یا اسرائیلی باشند، همه به مشکل شدن در فدراسیون ما خیلی علاقه نشان می‌دهند. آنها احساس می‌کنند که به آنها هم درست مثل بقیه اعضا عضویت در فدراسیون یک پشتیبان پیدا کرده‌اند. در مواقع درگیری با کارفرما و دیگر مسائل روی این پشتیبانی حساب می‌کنند.

البته اوضاع فعلی جنبه‌های منفی هم دارد. صرف نظر از عبارات زیبا، "ال.او" ابدا فعالیت مهمی برای جهت دادن به افکار عمومی و جلوگیری از راسیسم موجود در دانمارک نکرده است. چیزی که قاعدتا باید یکی از بزرگترین وظایف ما باشد. ما از طرف جنبش اتحادیه‌های دانمارک میلیونها کرون به جنبشهای آزادیبخش در سراسر جهان کمک می‌کنیم. خود من در کمیته‌ای هستم که مسئول تقسیم این پولهاست. ولی در عین حال دست رو دست گذاشته و می‌پذیریم که دانمارکیها بیشتر و بیشتر راسیست شوند، بدون اینکه تلاشی برای تغییر جو بکنیم.

"ال.او" یک و نیم میلیون یعنی سه چهارم تمام کسانی که در دانمارک کار می‌کنند، عضو دارد و اینها با خانواده، دوستان و غیره تماس دارند. پس باید گفت ما سه چهارم کل جمعیت کشور را تحت پوشش داریم. با چنین موقعیتی این حماقت است که روی افکار عمومی کار نمی‌کنیم تا نژاد پرستی ریشه کن شود و یا حداقل منحصر شود به یک دسته محدود که همه مردم آنها را دیوانه حساب کنند. باید گفت در این

On the Danish labour movement

Uffe Thomsen, for 11 years secretary of the Danish Typographers Union, talked to Worker Today about the labour movement and the situation of the trade unions in Denmark. Thomsen's commentary on the Danish labour movement is lucid and well informed. It is also a radical and challenging critique of the Danish LO. We publish excerpts of Uffe Thomsen's interview.

Worker Today welcomes any comments and contrasting views by other activists of the Danish labour movement on the issues discussed here.

We remind our readers that issue number 7 of Worker Today will have a special feature on the Swedish labour movement.

Worker Today: How is collective bargaining done in Denmark?

Uffe Thomsen: Until 1987 collective agreements were concluded once every two years. But in that year a four-year contract was signed. This will expire on March 1, 1991. The only thing left for the 1989 negotiations was the issue of wages; but that produced nothing for us. This contract was catastrophic both for the typographers and other large groups.

Sectors which are subject to rapid technological change must adapt themselves to the new situation. Here we need yearly agreements. When the contracts are signed every four years we cannot alter the new-technology points agreed upon in the contracts. For example, desktop publishing has now rapidly spread, but this was not anticipated in the contract. So we have to wait until 1991. All this is the

doing of the LO (the general labour confederation).

The incredible power of the LO is the result of the fact that about 97 per cent of the workers in Denmark are organised in the LO. Only Sweden has a larger percentage of organised labour. In France, for instance, only 35% are organised. It is as bad in West Germany. In Denmark unions have billions of crowns. But the LO refuses to use this power. This is our problem in Denmark.

This situation is the result of the fact that the LO grew up together with the Social Democratic Party. This goes back to the late nineteenth century when the social democrats were the only workers' party in Denmark. Alongside the party there existed a trade union movement which was more or less run by the social democrats. In 1890 it was agreed that the Party and the LO should have representatives in each other's executive committees. Thus the Social Democrats

and the LO became fused together.

Since we had mostly Social Democratic governments until 1982, the Danish union movement became very government-oriented, while the left wing in the union movement expressed its opposition. The main organisation - in which we were members and to which we paid our dues - supported the government, while hundreds of thousands of workers demonstrated outside the parliament against the attacks on the workers.

We have had a conservative government for eight years. It is patently clear that the LO has become extremely passive and is engaged only in executive work. In this eight-year period, the LO has not even once demonstrated against the government, not even once called for a general strike, despite the massive attacks that have been launched against workers. They have simply not used their economic and organisational power against the government. That's why this government is still here and in the best shape.

Today the entire labour movement - or 90 per cent of it at least - is passive. Why is it so? Why is it that these two million organised workers, 1.5 m of whom are organised in the LO and 1/2m in the FTF (the State Employees Union) - go to work every day, find themselves target of one attack after another, and don't come out and fight? It is simply because the LO has adopted the method of voicing not the genuine demands of the workers but some diffuse demands irrelevant to the workers for which they would not fight.

I can give you two examples. In the '70s we had a strong shopstewards' circle in which all the shopstewards from the major workplaces had gathered. They met several times a month for discussion. This society was connected to the LO, but no one from the LO was there. It was, in other words, a gathering for activity. It was here that the demand for a 35-hour week was emphatically raised for ten whole years through

magnificent demonstrations, sometimes with as many as 200,000 people taking part. But in the collective agreement negotiations in the '70s the LO every time put forward "economic democracy" as its main demand; an economic democracy to be paid by the workers. We were calling for wage increases, for shorter hours, but our main organisation was demanding something that no sections of the workers were demanding.

Now at the end of the eighties, the LO is calling for a 'labour market pension'. Down at the shopfloor, however, workers have other demands: new-technology agreements, job security, the implementation of a 35-hour week, and the maintenance of the level of the real wages.

But the 'labour market pension' by LO's own accounts will reduce real wages of all workers by 6%. Not enough with the tax plunder to which we have been subjected by three conservative governments, we now have to finance the 'labour market pension'. Workers themselves say, pension is a human right in Denmark; we all pay taxes, so we should all have the same conditions. This plan covers only those in the labour market. So what happens to, for example, the house-wives who lose their husbands? Shouldn't they receive pension?

We believe it is the duty of the state to ensure that everyone is provided with a pension. When you have all your life contributed to society, you should have the right to a decent pension in your old age. We are prepared to pay for it by

each union. And since in Denmark 9 out of 10 union secretaries are Social Democrats, at the Party's leadership it is agreed who shall be in the LO leadership. Anyone with "problem" is cleared out of the way. Only a few people vote against.

But I can confidently say that if a democratic procedure was practiced in the LO and all LO members were allowed to decide who shall sit at the top, not a single one of the present leaders of the LO would stay in office.

In the typographical union we have general elections to all posts. But only very few of the unions have this method of elections. In the other unions an expert assembly elects the leaders. The expert assembly is a group of people who gradually get to know each other and in the end a small core is left who have got hold of a piece of bone, who are tied to each other in terms of salary and each hopes to get more of the same piece. That's why they never vote against the existing situation. This is the problem.

WT: What is your evaluation of the points of strength and weakness of the trade union movement in Denmark?

UT: As I said, our strength lies firstly in the fact that a large percentage of workers are organised, and secondly in our enormous wealth. Our weakness lies in the incredible inactivity of the upper leadership. We should mobilise the members (including the unemployed) and involve them in the activities.

The incredible power of the LO is the result of the fact that about 97 per cent of the workers in Denmark are organised in the LO. Only Sweden has a larger percentage of organised labour. In Denmark unions have billions of crowns. But the LO refuses to use this power. This is our problem in Denmark.

the tax we pay, but not through this bloody plan which cuts 10% of our wages and pours it into a large fund administered by the LO. This is not the way to build a pension. It is unreasonable and asocial! No wonder we have such widespread passivity. There is too wide a gap between the main leadership, i.e. the LO and their enormous power, and the shopfloors where workers provide their labour power. The LO does not listen to the workers.

WT: Can't the workers change the leadership? Isn't there a democratic way of replacing people who sit at the top and decide everything?

UT: No you can't change them. Simply because the people at the top of the LO are not elected by a general vote of the workers, but at a congress. The number of people at this congress has been cut down to a couple of hundred. The congress consists of trade union secretaries and two or three members of the executive of

I think it stands in sharp contrast to the power of the LO that it has not taken initiative to create jobs (or at least provide a decent living) for its 250,000 unemployed members. It has not even once called for demonstrations in defence of the unemployed. It has not at all tried to put power behind their demands.

We in our little union have pushed through an incredible number of things by taking to the streets and by physically blockading the companies and the transport of goods. We have done this by putting 100 men on the streets.

But the LO does not do this. We have a small union, and they don't use the power of their large unions.

I think it is striking that the LO (with its innumerable means and a fantastic, efficient organisational apparatus) has not put pressure on a conservative government that has used unemployment as the regulator of economic policy.

WT: How has the demand for a 35-hour week progressed?

Slave Ship... from page 12

connection two meetings were held in LO's offices. Naturally the LO supports these protests against Fred Olsen and has played a big role in coordinating the actions.

Worker Today: Have similar actions taken place in other countries?

Bent Moos: The Swedish unions are very active on this question, and from the start have staged protest actions in more advanced forms. In comparison, we are at the beginning of our work. For example three large unions in Sweden, Municipal, Transport and Seamen, have called on their members to support our action. This is a good example of international solidarity between the labour movement in Denmark and Sweden.

Worker Today: How are the working conditions of the Filipino workers?

Bent Moos: The Filipino worker receives, on average, 4,500 crowns a month (\$700). This is his or her entire wage packet. They work 12

months of the year, 70 hours a week, without holidays, without overtime pay, and without extra payments for work over holidays. This is the official contract of Fred Olsen with the Filipino workers' union. According to Danish labour law, workers should be paid 25,000 crowns (\$3,800) for all these hours. I should add that few people here would be prepared to work that long. Thus for the same hours of work the Filipino worker is getting 1/5 of the Danish worker.

Our view is that the Filipino workers, just like all other foreign workers are welcome to work anywhere they want. The point is that our labour legislation should apply to them too. ■

In Brief

Yugoslavia

On Sunday morning 26th August a massive explosion blew Kreka mine in Yugoslavia burying 178 miners underground. Only three miners working near the surface survived. Since the beginning of the 1980s over 200 workers have died in a number of explosions in Yugoslav mines.

The disaster happened only two days after workers had returned to work following a three-week strike.

Britain

Thousands of contract workers on North Sea oil platforms and rigs staged successive strike actions and sit-ins in less than a month demanding safety improvements and union recognition. The Offshore Industry Liaison Committee, which is leading the strikes, has called for the suspension of action until September 6 when they are to meet national union officials. The demand for improved safety comes in the wake of a recent helicopter crash in which six oil workers died.

Sweden

The Swedish car-maker Volvo has announced that 5,000 workers will lose their jobs by the end of 1991. Most of the job losses will be in Sweden where 26,000 workers are employed, and 350 in the truck division in Virginia, USA. The cuts will begin from the end of this year.

Italy

Fiat, the Italian auto and industrial group, is to lay off nearly a third of its 117,000-strong workforce in Italy for up to four weeks. The lay-offs will affect five of the group's nine car assembly plants.

Greece

Over two million workers staged a general strike on July 11 throughout Greece in protest against a Bill that would lengthen the working day. About ten thousand people in Athens expressed their opposition in demonstrations chanting "Hands off the 8-hour day!"

Slave ship grounded!

● *Black Prince, Norwegian passenger ship, suspends operation under union pressure*

In what amounts to an important victory for the labour movement in Scandinavia, the Black Prince passenger ship, target of a massive campaign over the summer by the unions for hiring Filipino workers at starvation wages, has announced that it is suspending operations until September 7, pending a labour court hearing.

The Black Prince, which shuttles between Gothenburg and Copenhagen, is owned by the Fred Olsen shipping company. The crew are paid paltry wages and work under slavery conditions. Though a Norwegian-registered ship, it is not allowed to cruise in Norwegian waters since it fails to meet the Norwegian laws. It can, however, sail in international waters.

The Filipino workers, who make up the majority of the crew, work ten hours a day, have no weekends off, and are paid, on average, just over a dollar an hour.

The Black Prince began its operations on June 9th. Over the summer numerous protests were mounted by the labour organisations in

Sweden, Denmark and Norway in the form of boycotts and pickets at the ports to force the owners to abide by the labour agreements in Scandinavia. Bent Moos, secretary of the Restaurant and Brewery Workers Union (RBF) in Denmark, talked to *Worker Today* about the recent protests surrounding the passenger ship Black Prince. Many RBF members are employed on ferries and ships and the union played an important role in boycotting the Black Prince. Excerpts:

Worker Today: Could you tell us briefly about the working conditions on the Black Prince?

Bent Moos: The Fred Olsen company, the owner of this ship, is a large and wealthy Norwegian shipping company which by exploiting poor workers from the Third World wants to reap huge profits.

It is the first time that we are experiencing such a situation in Scandinavia where a company goes to the Philippines to hire

propaganda for the coming years". He also stated that Worker House, which the Iranian government introduces as the representative of Iranian workers, has received two educational grants from the ILO. Mahjoob said that in activity on the international front, the Worker House delegates were following two issues, one working for the formation of Moslem workers' union; and the other, working for the formation of the union of Asian workers.

Worker Today: In the previous issues of this paper we have drawn the attention of our readers to the oppressive and non-representative character of state-made Islamic Councils in Iran and the so-called Worker House. Such organs exist by virtue of total suppression of genuine worker organisations and the complete lack of union rights in Iran. Worker Today no.2 reported the pledge by Britain's Transport and General Workers Union to bar Islamic Councils from international worker organisations. We urge all unions and working class organisations to adopt the same policy.

Iran: 400 strikers arrested

WT News Service:
Over ten thousand workers of 180 brick yards around the town of Hamadan staged a 17-day strike at the end of June over wage demands. The strike was attacked by

the armed forces at the end of its first week and 400 workers were arrested. According to the Communist Party of Iran, the strike began when employers rejected a wage rise.

● *Bent Moos, secretary of Danish RBF on the reasons for union boycott*

workers at extremely low wages.

Worker Today: What are your demands in the campaign against the Black Prince?

Bent Moos: We want to stop this savage exploitation of foreign workers. We want labour agreements to be observed and to apply to all, including the Fred Olsen company. In other words, we want equal wages and labour legislation, irrespective of nationality, country of origin and so on.

It is an old issue with us to insist on the observation of labour contracts. This has been supported by other unions in Denmark as well as in Sweden.

Worker Today: Do the other unions support your action?

Bent Moos: We have begun the action in connection with the restaurant workers. A large union has raised demands with regard to the dockworkers. A number of other unions have also given their backing in different ways. We have the right to put pressure on Fred Olsen

in whatever way possible. For example, we can refuse to deliver fuel to the ship; we can stop the collection of refuse outside their ships; we can refuse to deliver beer and soft drinks; the printworkers can refuse to print their brochures and adverts; the mechanics can refuse to do repair work, and so on. We have all these means at our disposal, and so long as the labour contracts are not observed we can use all these levers from the trade union movement in Denmark in our fight.

Worker Today: Does the LO (Danish labour confederation) support your struggle?

Bent Moos: Last autumn, organisations from the trade union movement in Northern Europe met in Denmark. There were serious discussions about the critical situation today. One of the points mentioned was that Fred Olsen is planning to break all the labour agreements and exploit poor workers from the Third World. In the same

Continued on page 11

British unions condemn Islamic Republic Labour Law

A number of trade unions in Britain have condemned the labour law being drafted by the Islamic government in Iran for its violation of 'the most fundamental rights of the workers in Iran', reports *October*, paper of the Communist Party of Iran - the Committee Abroad.

According to this report, the National Union of Mineworkers, the National Union of Journalists and the Civil & Public Services Association have expressed their condemnation of the draft of the labour law through a letter of protest issued by the Iranian Labour Solidarity Campaign in Britain. The letter reads:

"I/We the undersigned, strongly condemn the attempts of the Iranian authorities to legislate the

present draft of the Labour Law. This draft openly violates the most fundamental rights of the workers in Iran.

I/We believe that any Labour Law must safeguard the dignity, rights and expectations of all workers in a manner compatible with the late 20th century standards.

I/We extend our support to the Iranian workers to achieve basic rights such as: the right to organise in independent organisations, the right to strike, a reduction in working hours, full and direct participation of workers in pay negotiations, job security and unemployment benefit, the negation of all discriminatory laws against women workers, ..."

On the Danish labour movement

Both inside pages of this issue's English section are almost entirely devoted to *Worker Today's* interview with Uffe Thomsen, the Secretary of Typographers Union in Denmark. Among issues discussed are the policies of the LO, racism and immigration, 35 hour week and the consequences of European economic integration for the labour movement.